

THE OLD CONSTELLATION FIGURES.

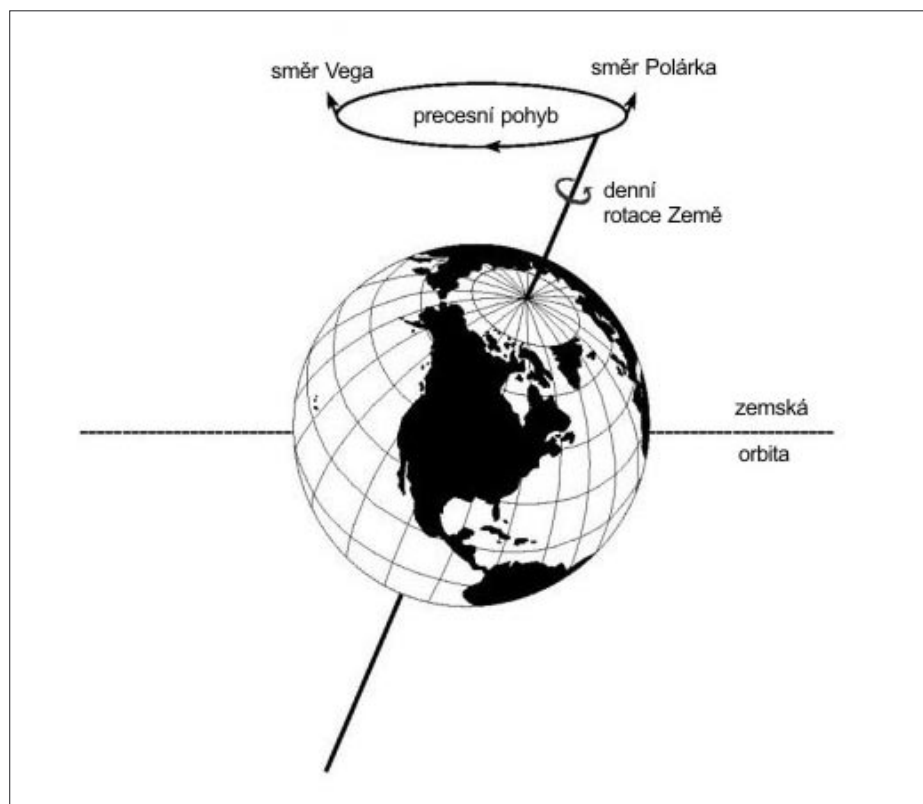
PROJECTED ON THE PLANE OF THE ECLIPTIC.

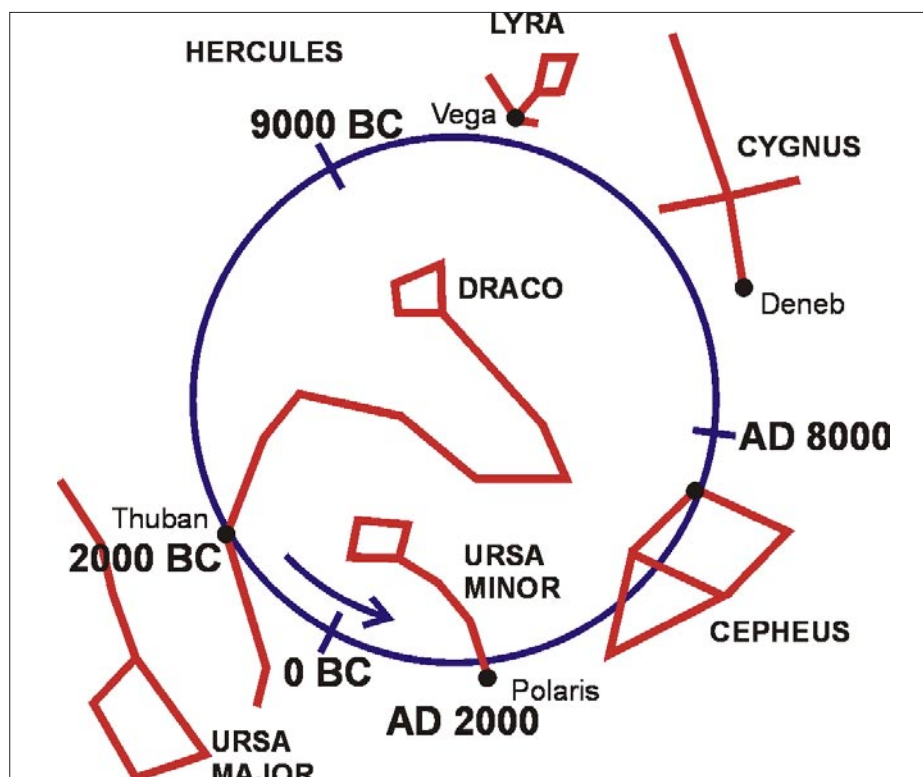
Tradiční antická souhvězdí severní i jižní oblohy (zobrazená narozdíl od novodobých „doplňků“ figurálně) v ekliptikálním zobrazení (podle Encyclopedia Britannica).

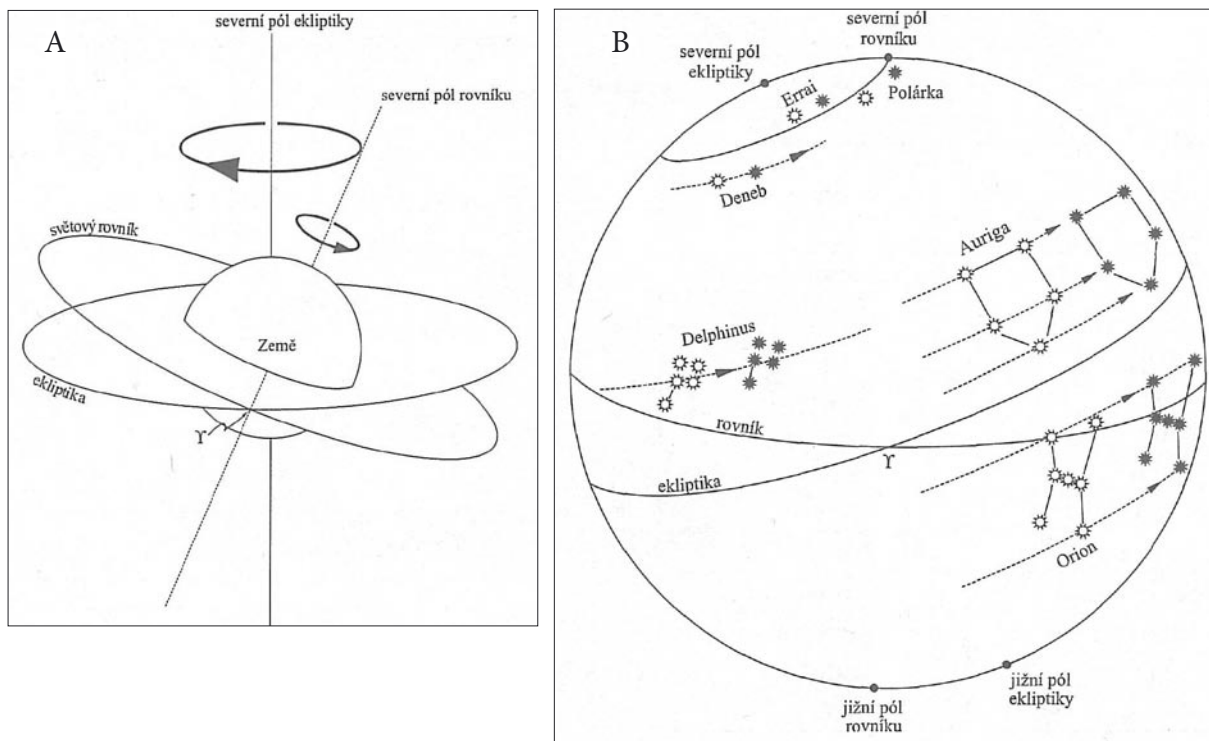
Zřejmě nejslavnější zobrazení antických souhvězdí představuje nebeský glóbus spočívající na ramenu Atlanta Farnese – římské sochy z počátku 2. století. Tato překresba z 18. století transformuje výjevy z povrchu tohoto glóbu do příčného azimutálního zobrazení ve dvou polokoulích (podle Gundel, 1992).

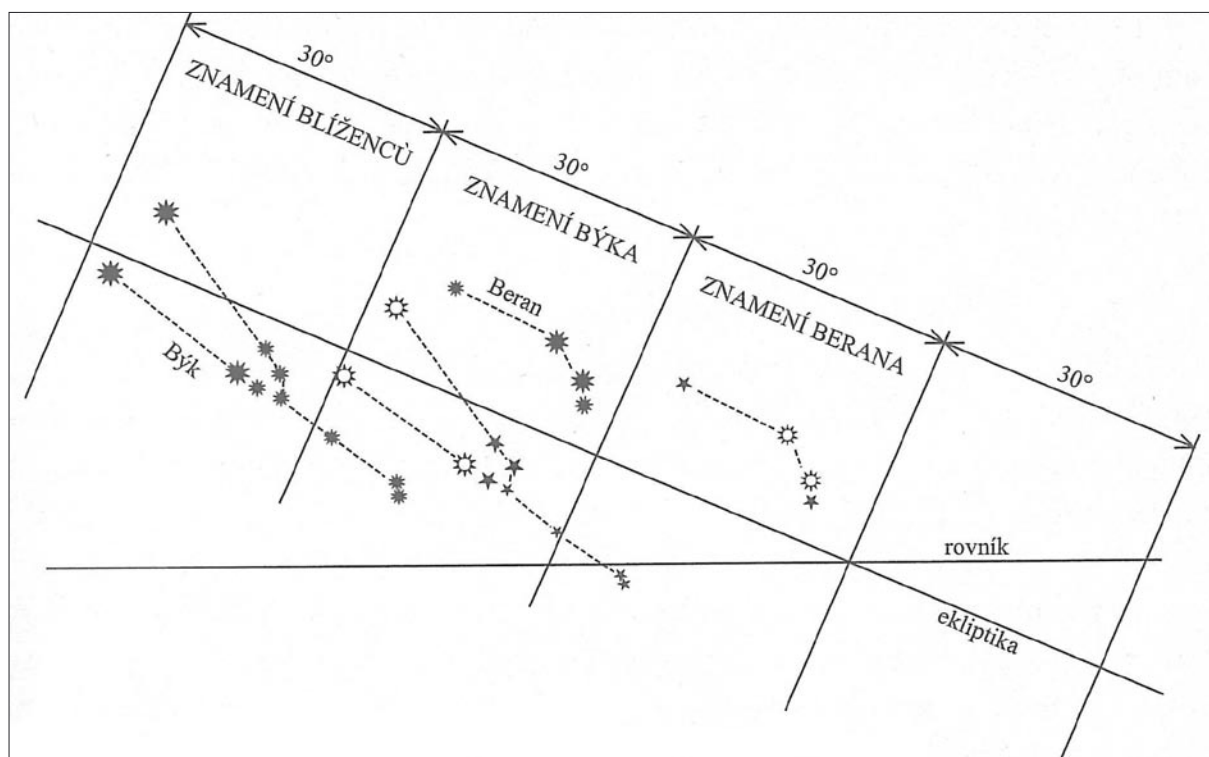
Precesní pohyb zemské osy.

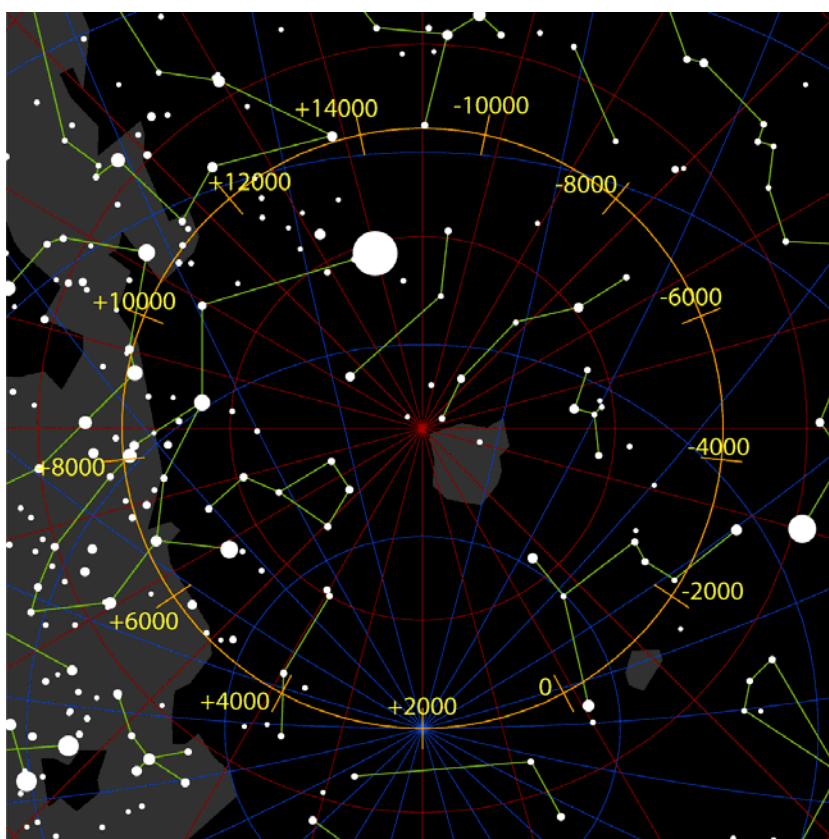
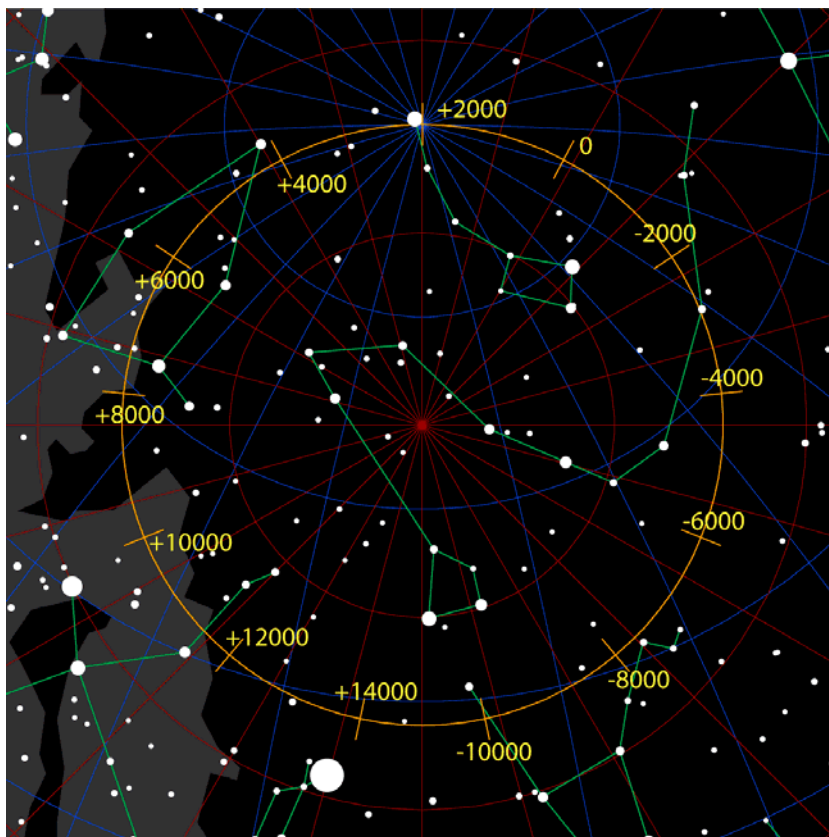
Pohyb světového pólu mezi souhvězdími severní oblohy v důsledku precese zemské osy.

A - Precese z hlediska moderní astronomie.
 B - Změny poloh souhvězdí na nebeské klenbě způsobené precesí.

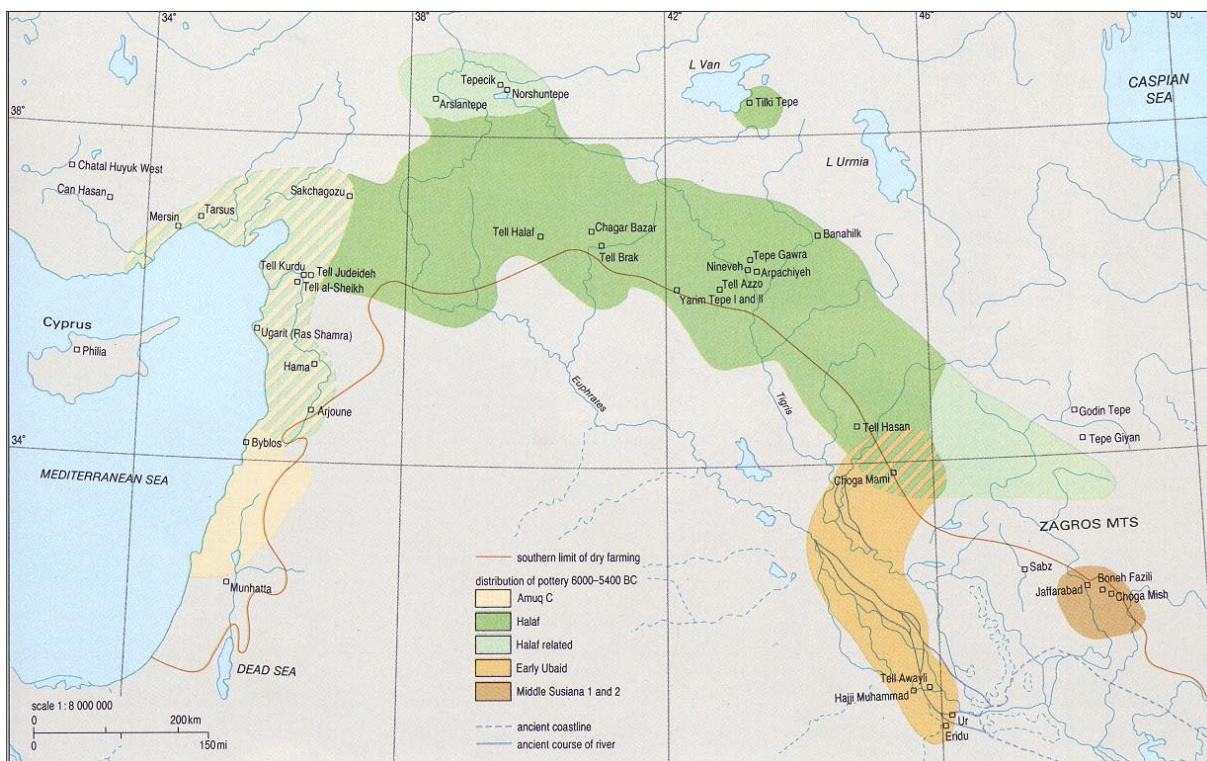
Změny poloh zodiakálních souhvězdí vůči zodiakálním znameníům za poslední dva tisíce let (podle Špelda 2006).

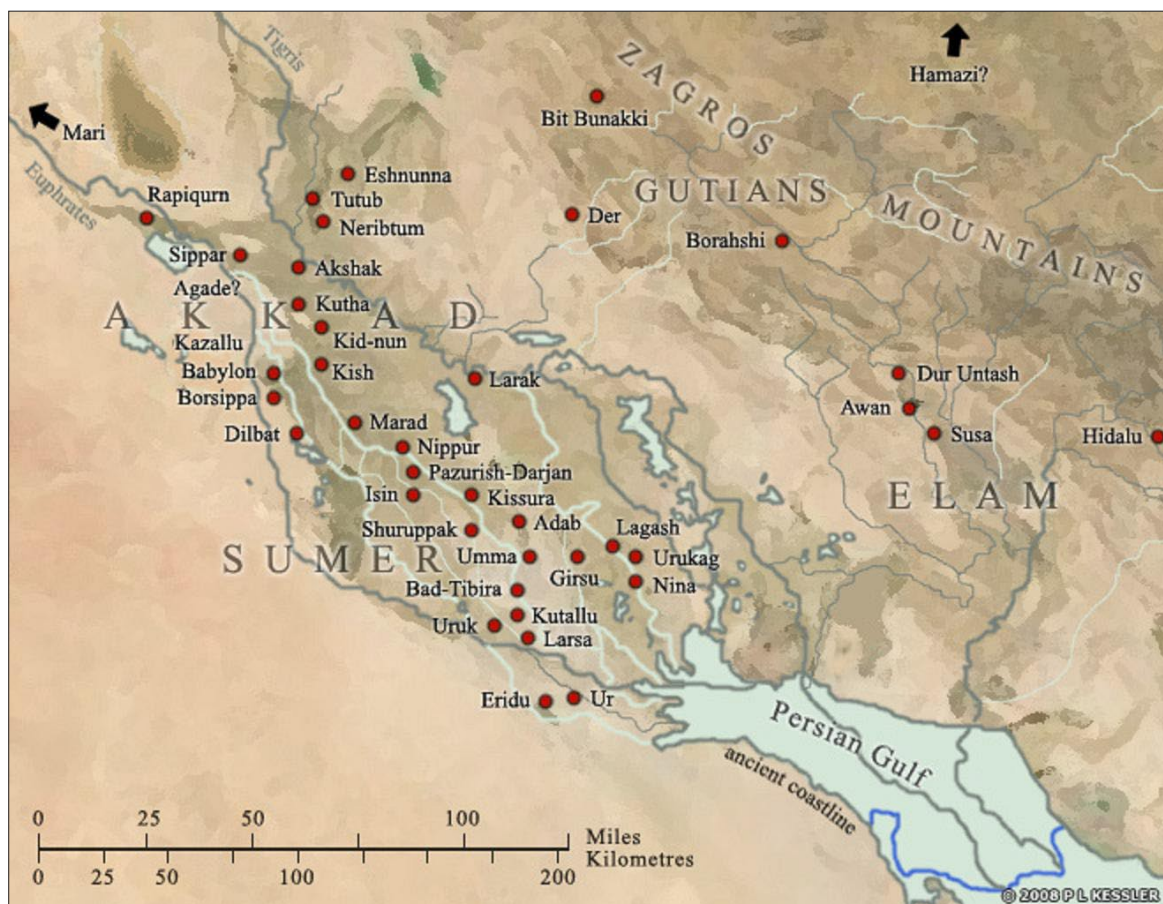
Pohyb světových pólů mezi hvězdami severní a jižní oblohy (v období 11.000 BC – 13.000 AD) v důsledku precesního pohybu zemské rotační osy.

Klimatické pásmo s vhodnými podmínkami ke vzniku zemědělství. Střední část zobrazeného pásma koresponduje zároveň se zeměpisným pásmem (cca 32-37° s.š.), v němž došlo k vymezení tradičních starověkých souhvězdí.

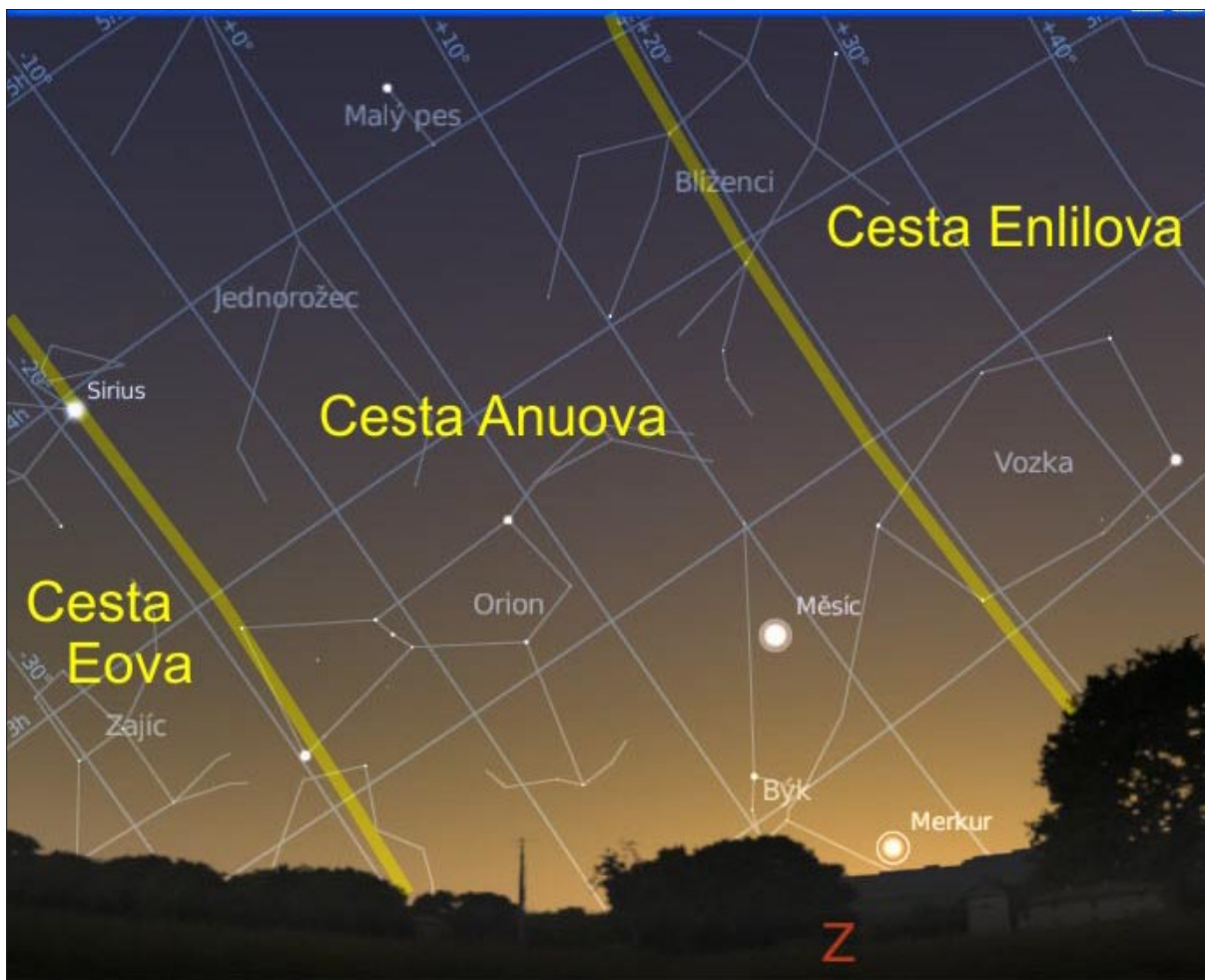
Oblast Předního východu v okamžiku prvotní „kolonizace“ nížin jižní Mezopotámie s geografickým vymezením jednotlivých kultur (podle Maps of Ancient World).

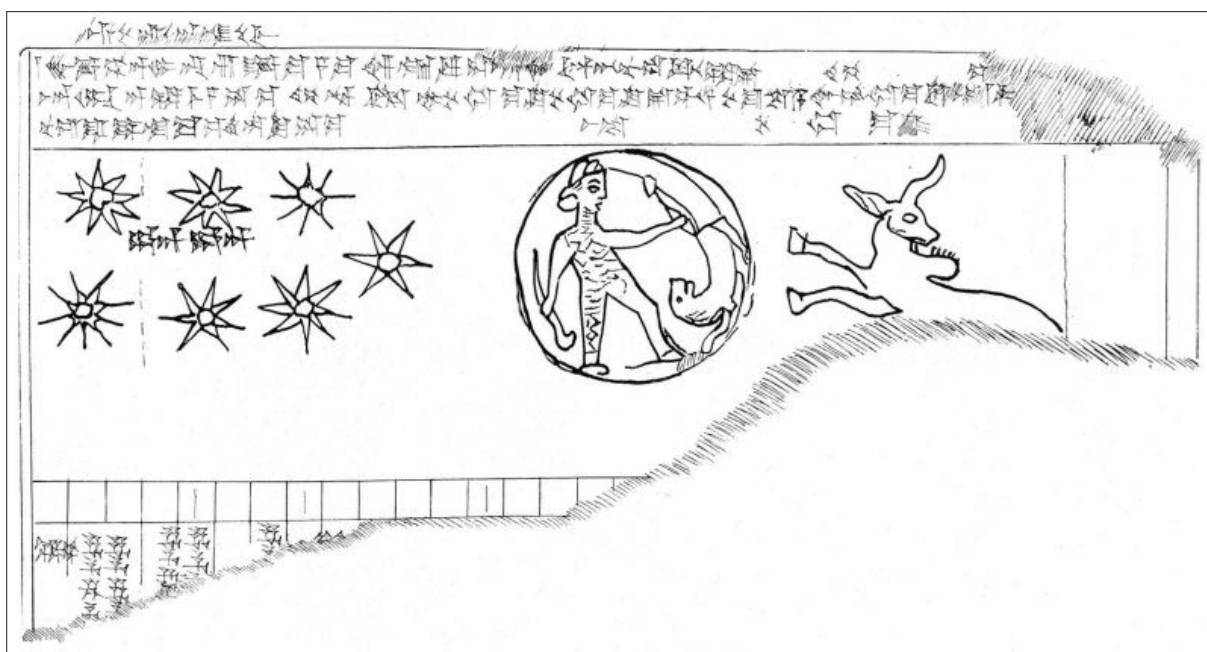
Nejstarší mezopotámská města, založená většinou bezejmennými předchůdci Sumerů v době trvání obejdské kultury (podle Kessler 2008).

Rekonstrukce podoby jednoho z nejstarších starověkých měst – Eridu, v závěru 4. tisíciletí př. Kr.

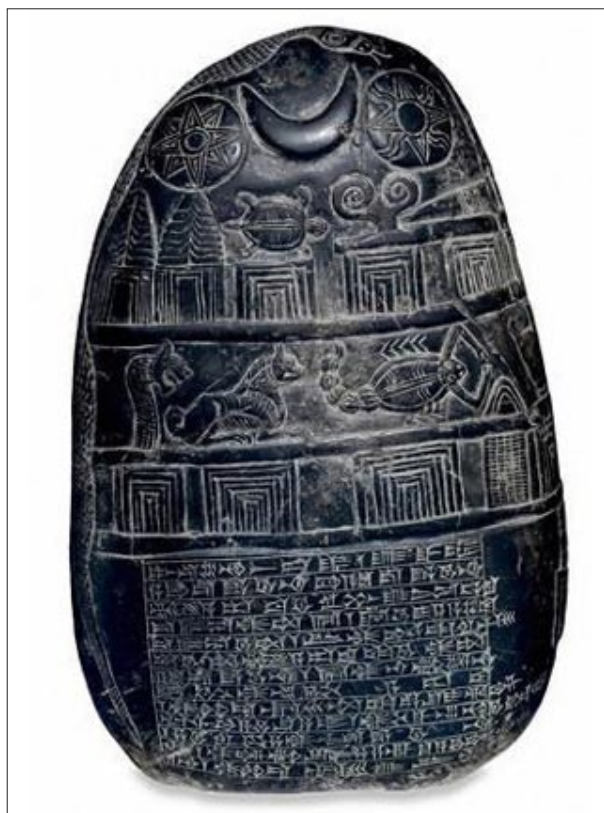
Mezopotámské členění oblohy do jednotlivých pásů označených podle dominantních božstev.
Rekonstrukce v SW Stellarium.

Plejády, Měsíc a souhvězdí Býka zobrazené na jedné z mladobabylonských tabulek.

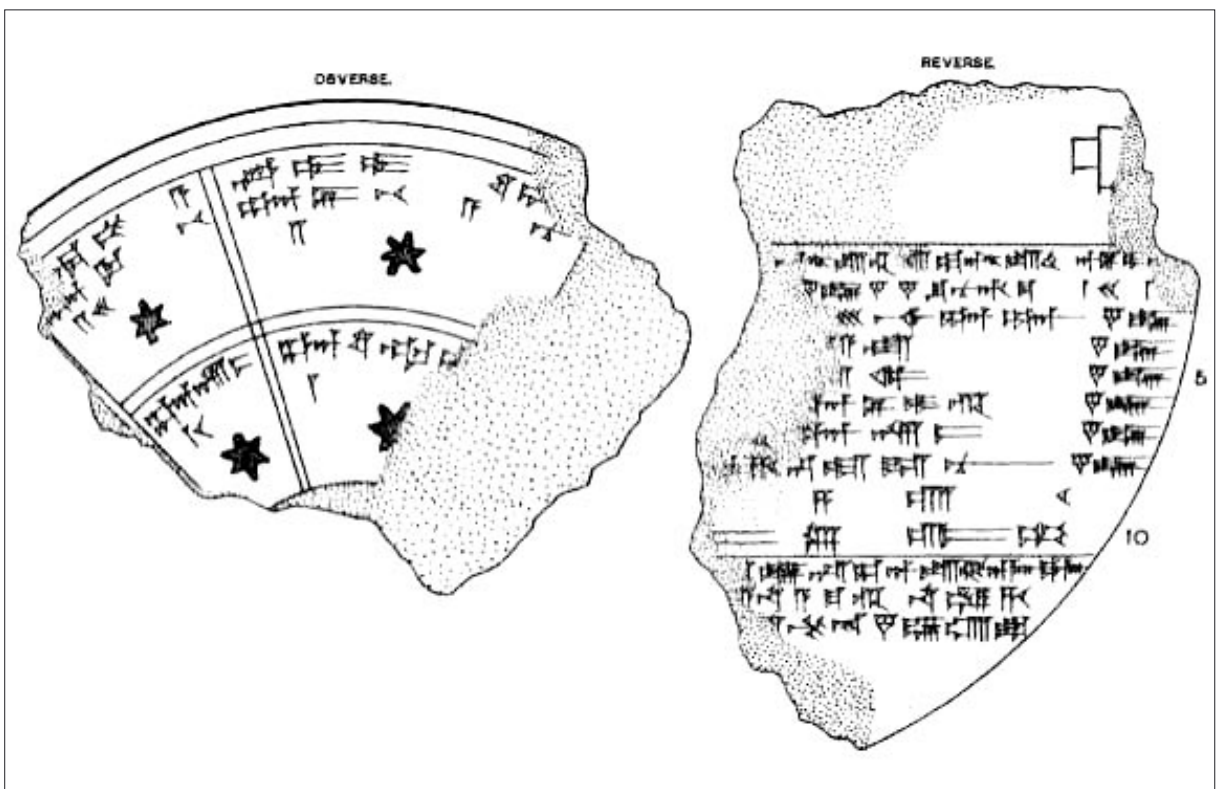
Skupina nejstarších zobrazovaných souhvězdí. Rekonstrukce na základě výjevů z hranočních kamenů kudurru.

Ukázka jednoho exempláře kudurru s astronomickými výjevy.

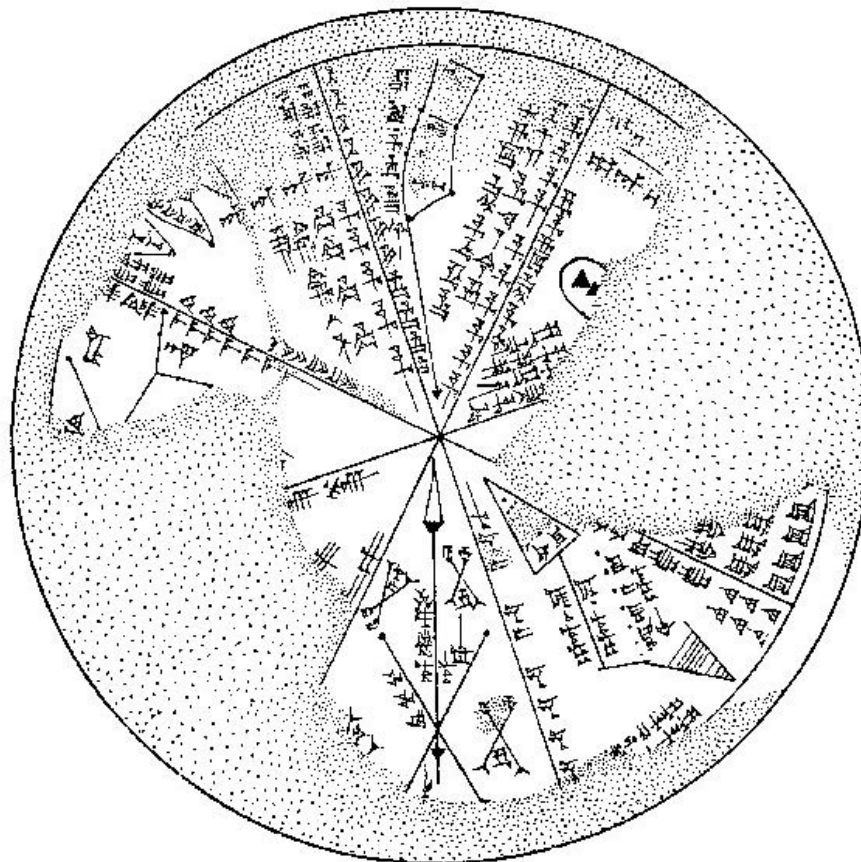
Assyrská kopie starší „hvězdné mapy“ s popisem.

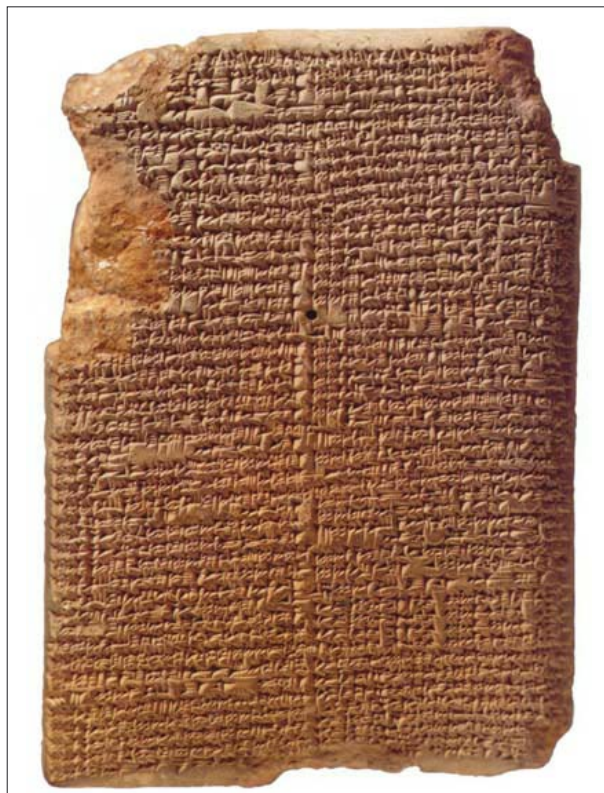
Překresba výše zobrazeného záznamu.

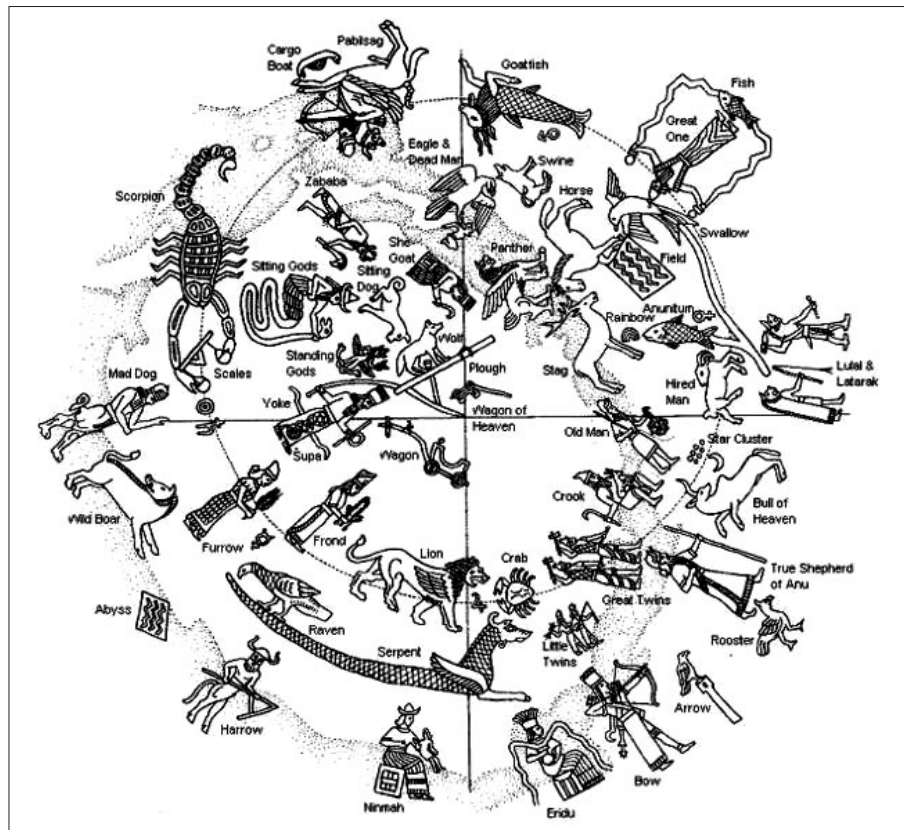
Jeden ze staroassyrských kalendářů.

Hvězdná deska z Ninive (novoassyrské období) členící hvězdy do jednotlivých tzv. regionálních skupin.

*První strana hvězdného katalogu známého pod označením MUL.APIN
(687 př. Kr.; podle předlohy z konce 2. tisíciletí př. Kr.)*

Pokus o rekonstrukci původních mezopotámských souhvězdí, především na základě analýzy katalogu MUL.APIN. (podle Schaeffer 2007).

Tauroktonie zobrazená jako volná skulptura. 2. stol. (British Museum).

Jeden z nejlepších reliéfů zachycujících tauroktonii pochází z mithrea v Sidonu. Vedle ústředních postav je zde zobrazena řada dalších postav s astronomickým významem.

Vlevo Mithra odnášející svou kořist, vpravo tauroktonie lemovaná kompetním zvěrokruhem.

Na fresce zobrazující tauroktonii je dobře patrný Mithrův hvězdný plášť.

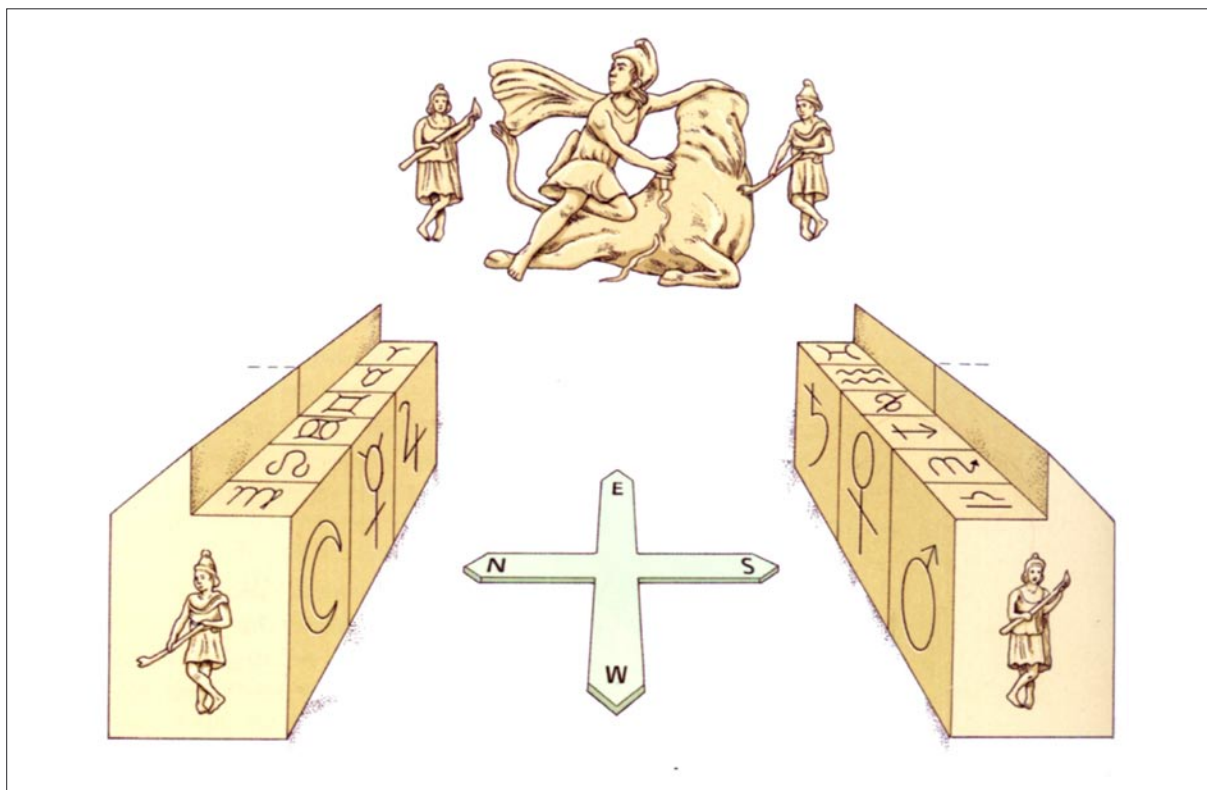
Oboustranný reliéf z jednoho z mithrů. Vedle klasické tauroktonie vidíme na zadní straně reliéfu Mithru ve společnosti slunečního boha Sola.

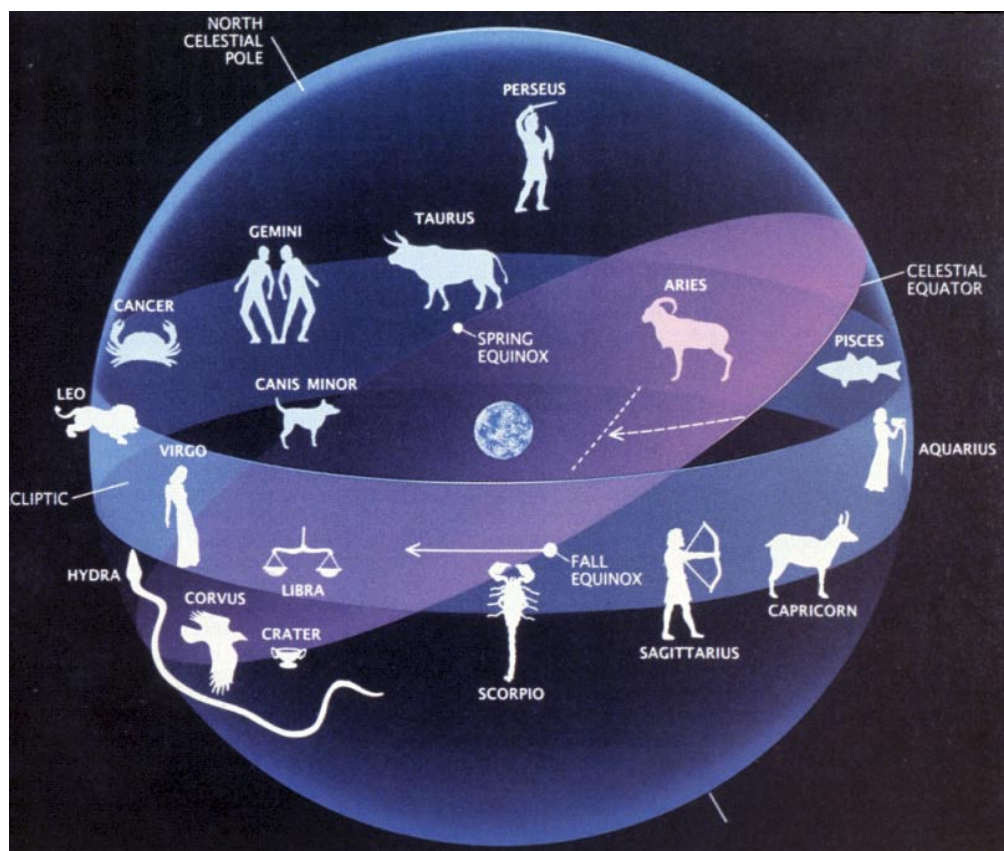
Podzemní Mithreum pod současným kostelem sv. Klimenta v Římě.

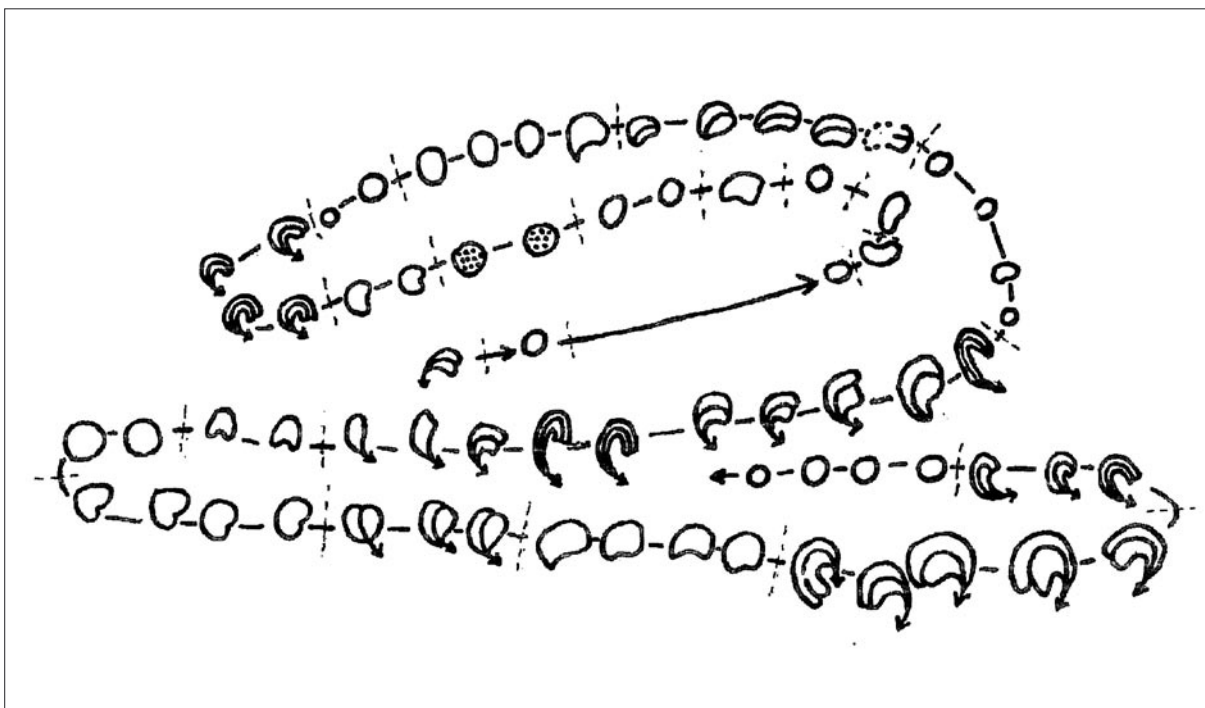
Ideální rekonstrukce původní podoby jednoho z mithreí.

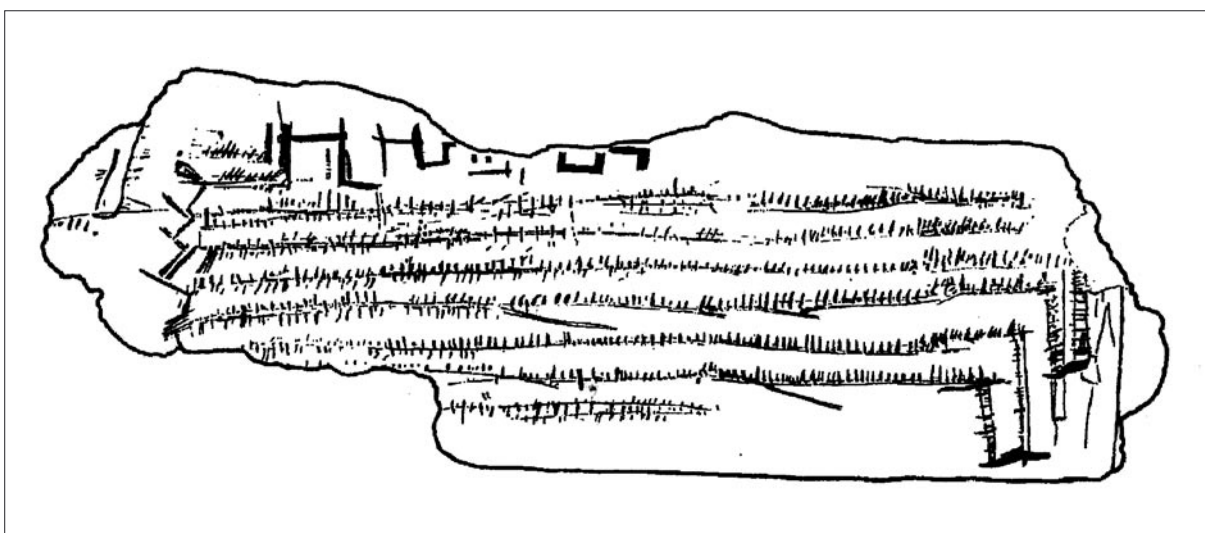
Rekonstrukce mithrea v Sette Sfere v Ostii z 1. stol. Symbolický „zasedací pořádek“ v prostoru odvozený od struktury zasvěcovacích mysterií. (podle Fagan 2005)

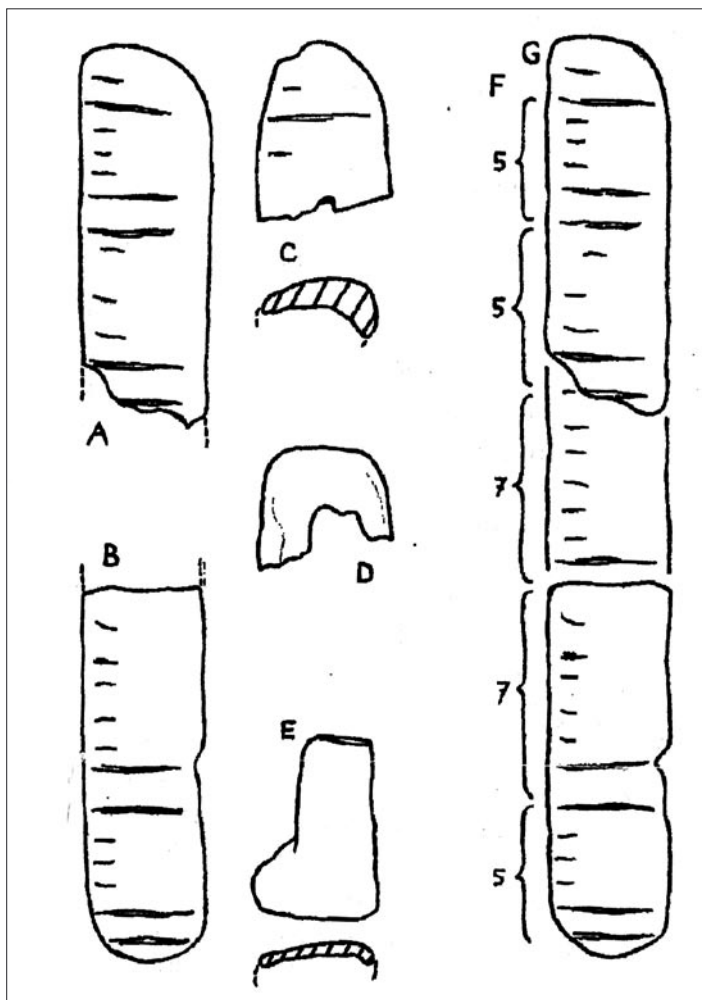
Astronomická situace odhalená v symbolice mithraismu. (podle Ulansey 1989)

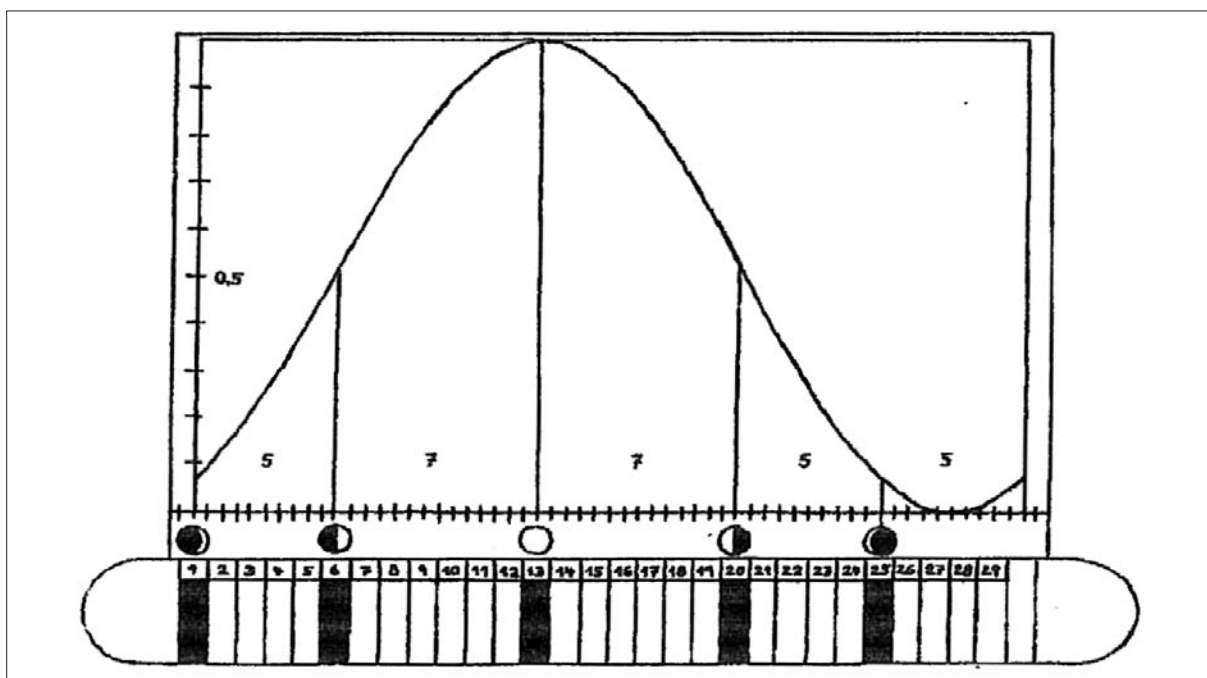
Rytina na kosti soba, pocházející z Abri Blanchard ve Francii (cca 28 000 př. Kr.). Těchto 69 značek vyryl jejich tvůrce 24 různými nástroji, při čemž některé byly ryty zprava doleva, jiné zleva doprava, jak naznačují malé šipky. Skupiny značek rytých jednotlivými nástroji jsou od sebe na obrázku odděleny přerušovanými čarami. Marshack čte těchto 69 značek ne jako jednotlivá zobrazení dorůstajícího a ubývajícího Měsíce, ale jako komplexní záznam $2 \frac{1}{4}$ lunárního měsíce.

Rytina na kostěné destičce z jeskyně Tai ve Francii (cca 10 000 př. Kr.) představuje zřejmě nejsložitější kalendářní záznam z evropského mladého paleolitu. Podrobným rozбором za použití mikroskopu dospěl Marshack k závěru, že se jedná o záznam celého roku.

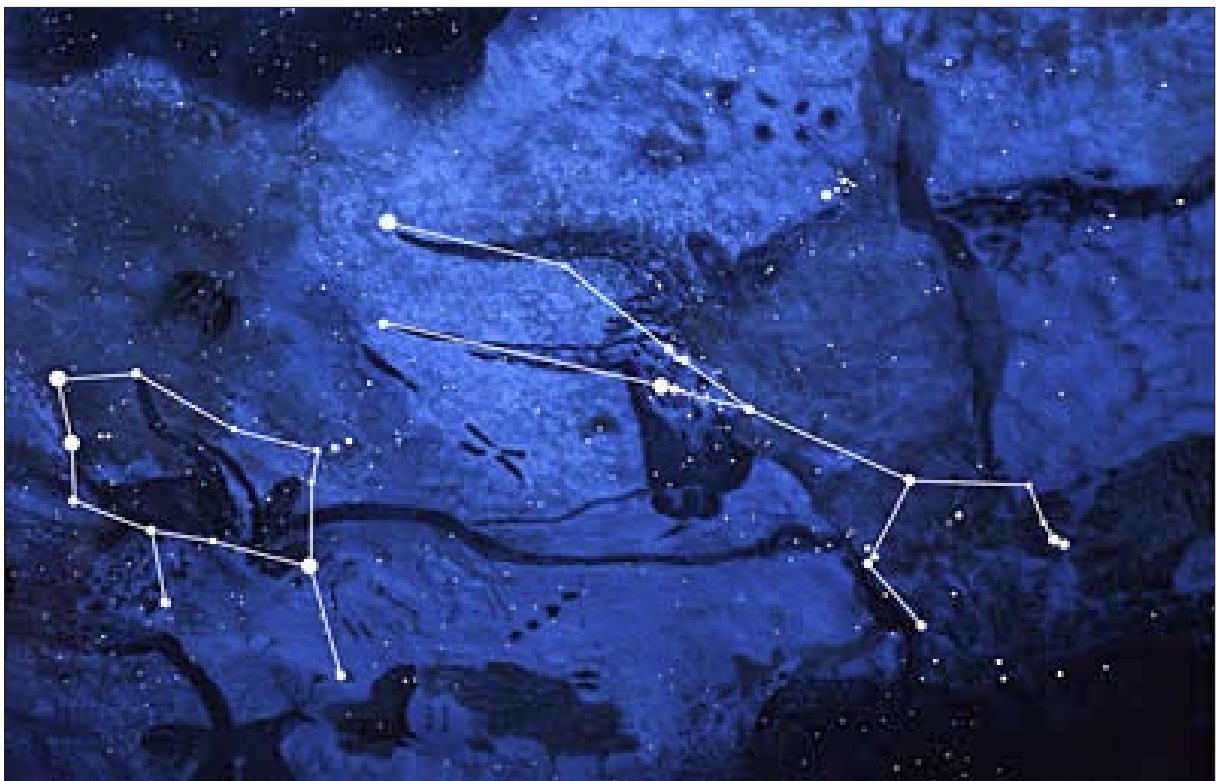
Pět nalezených fragmentů tyčinky (A, B, C, D a E) z Dolních Věstonic (cca 24 000 př. Kr.) a její ideální rekonstrukce podle B. Klimy (F), s rozdělením na jednotlivé skupiny časových polí (G) po 5, 7, 7, 5 a 5 dnech.

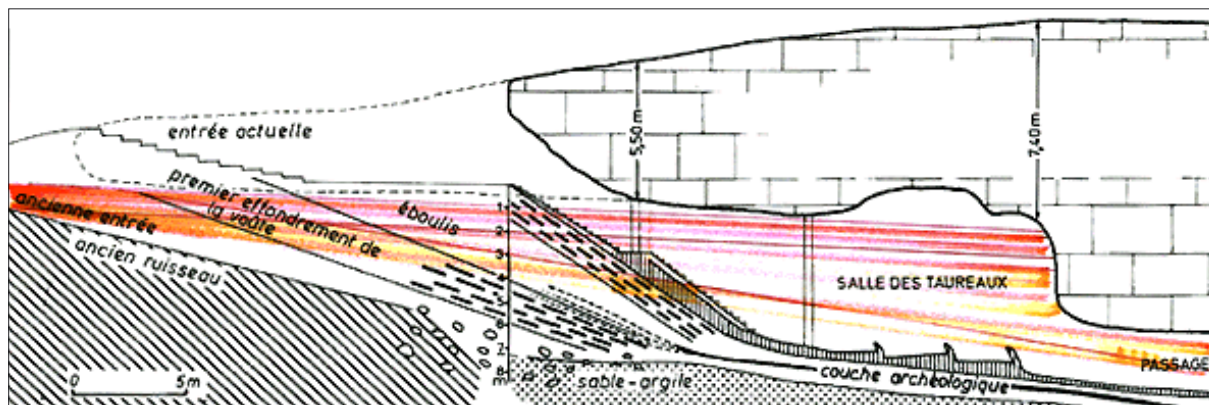
Interpretace výše zachycené číselné řady. Podle autorů eviduje za sebou následující dny v nichž Měsíc setrvává v jednotlivých charakteristických fázích.

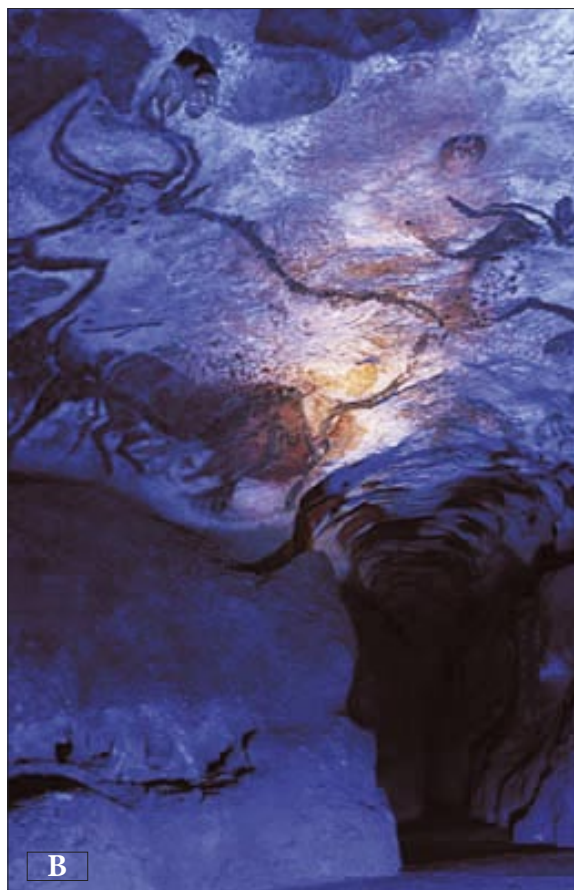
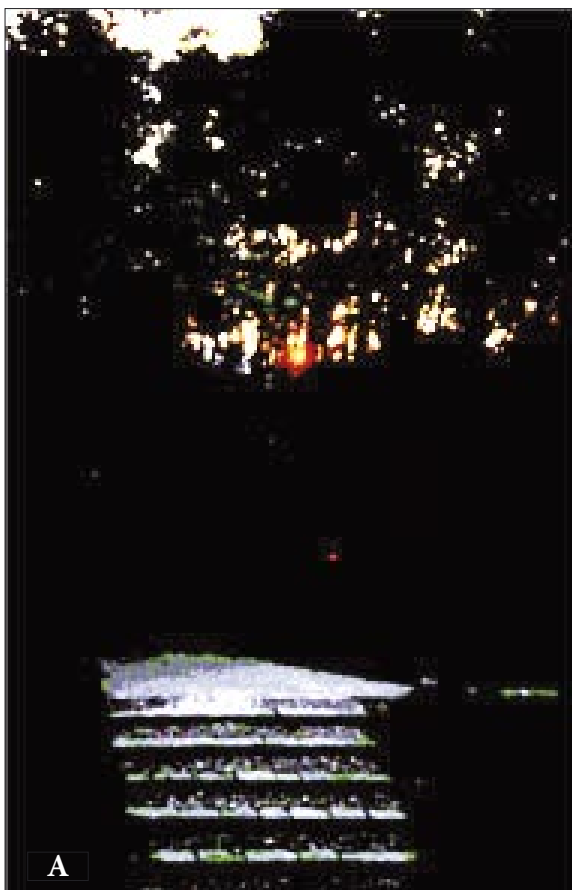
„Velký Býk“ z Lascaux interpretovaný jako výřez z hvězdné mapy (podle Edge 1997).

Variantní astronomická interpretace uvedeného výjevu (podle Jegues-Wolkiewicz 2011).

Sluneční paprsky dopadající do interiéru jeskyně Lascaux těsně před západem Slunce o letním slunovratu (podle Jegues-Wolkiewiez 2011).

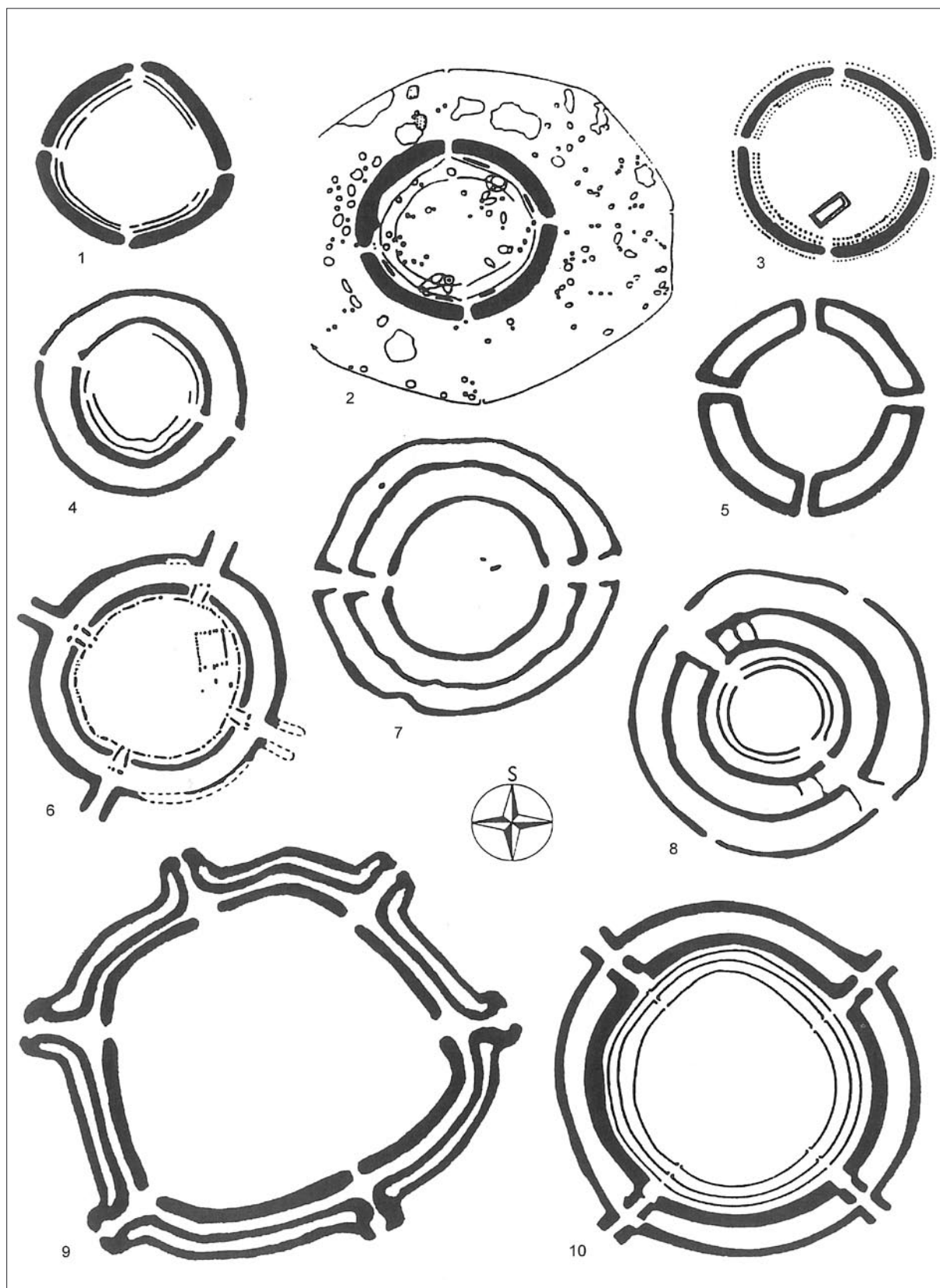
A. Pohled na zmíněný západ Slunce od vstupu do jeskyně Lascaux. B. Dopad slunečního paprsku na jednoho ze zobrazených býků (podle Jegues-Wolkiewiez 2011).

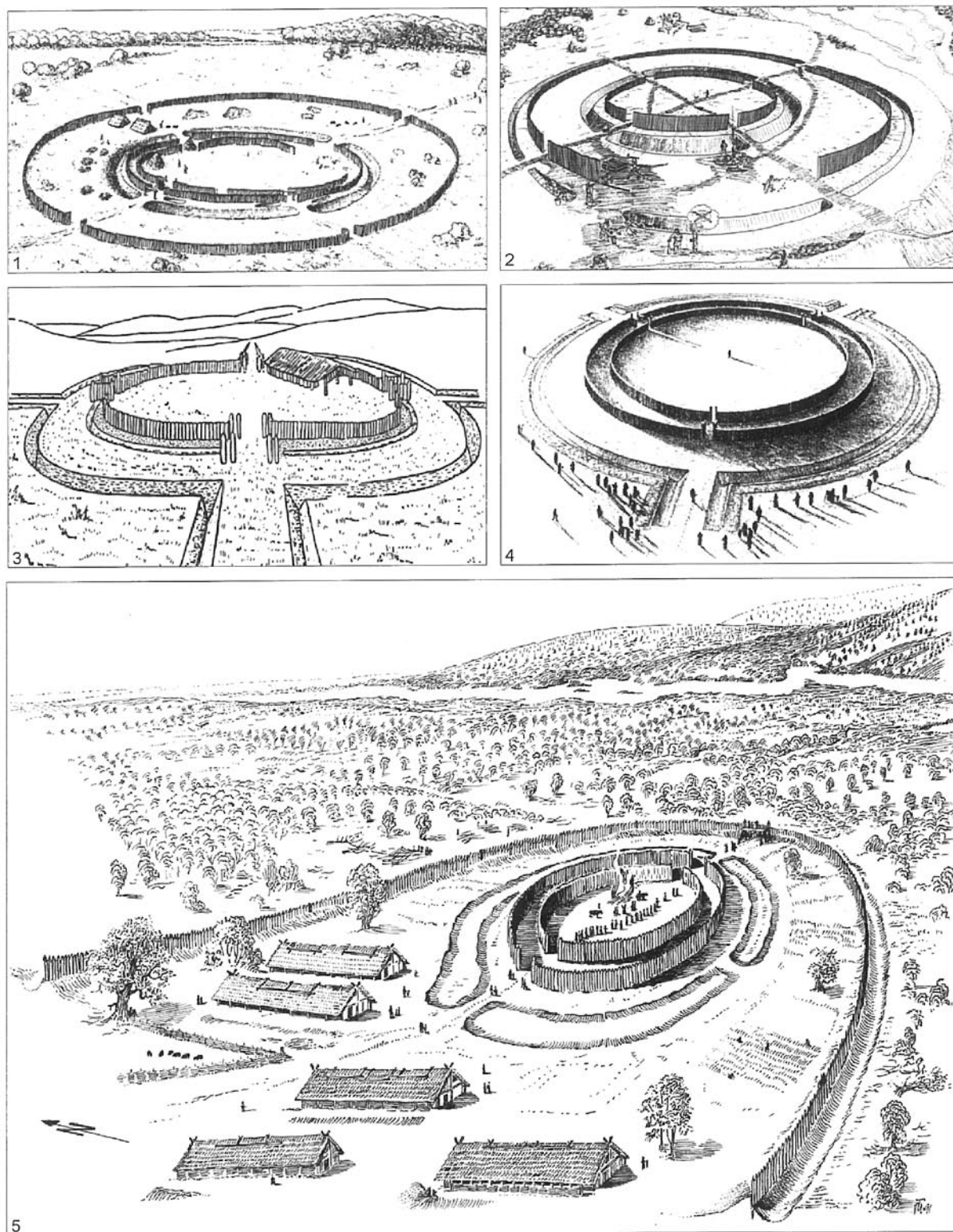
Znovu postavený rondel v saském Gosecku

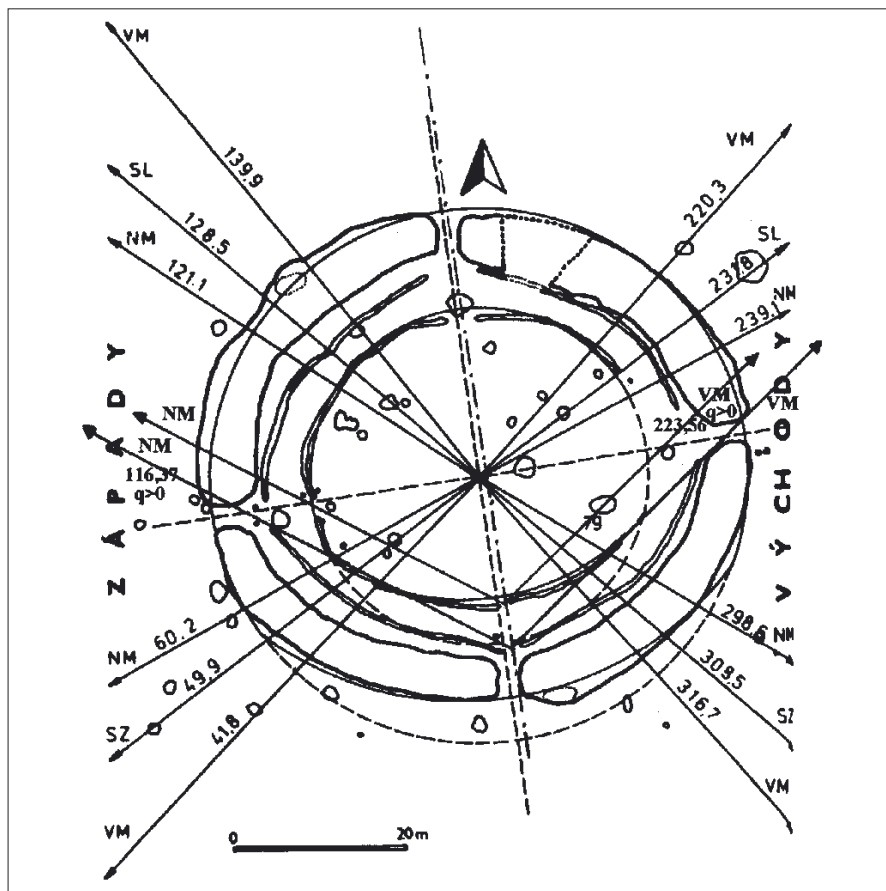
Umělecká rekonstrukce téhož objektu se soudobou vesnicí v pozadí.

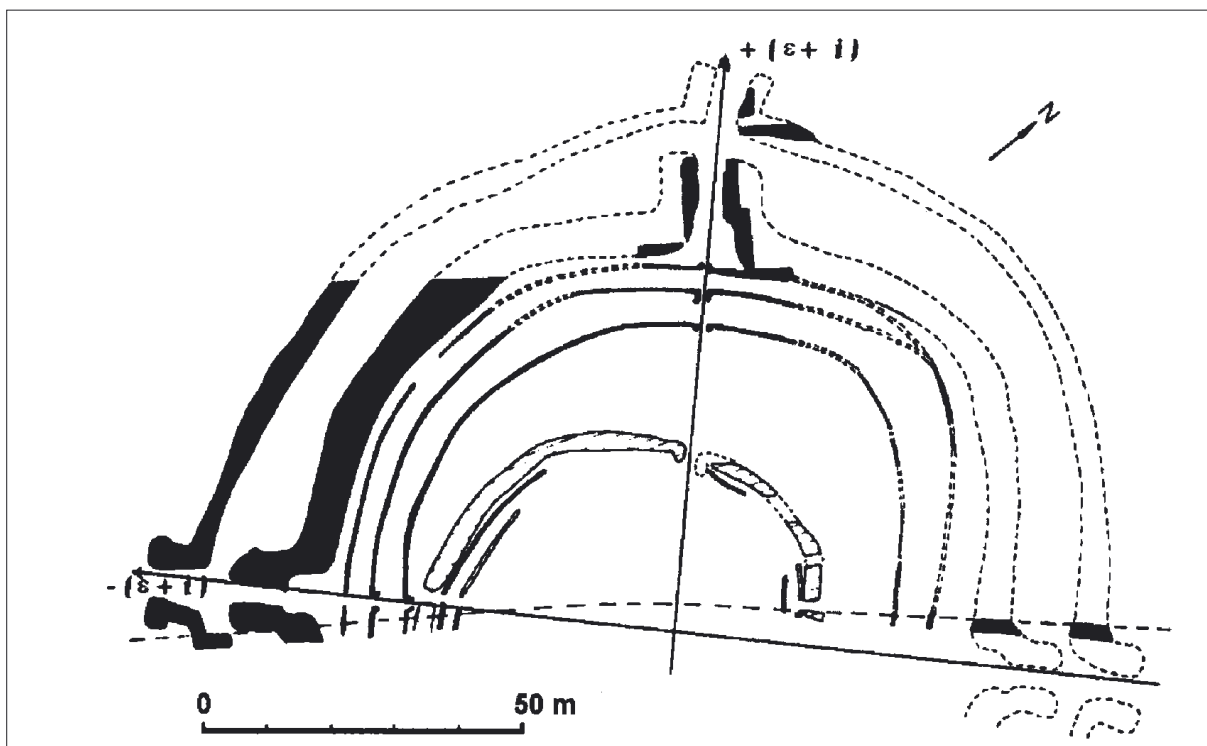
Půdorysy základních typů středoevropských neolitických rondelů. 1 – Vedrovice, 2 – Těšetice-Kyjovice, 3 – Nitrianský Hrádok, 4 – Strögen, 5 – Lochenice, 6 – Bučany, 7 – Hornsburg, 8 – Osternhofen-Schmiedorf, 9 – Golianovo, 10 – Svodín (podle Podborský 2006).

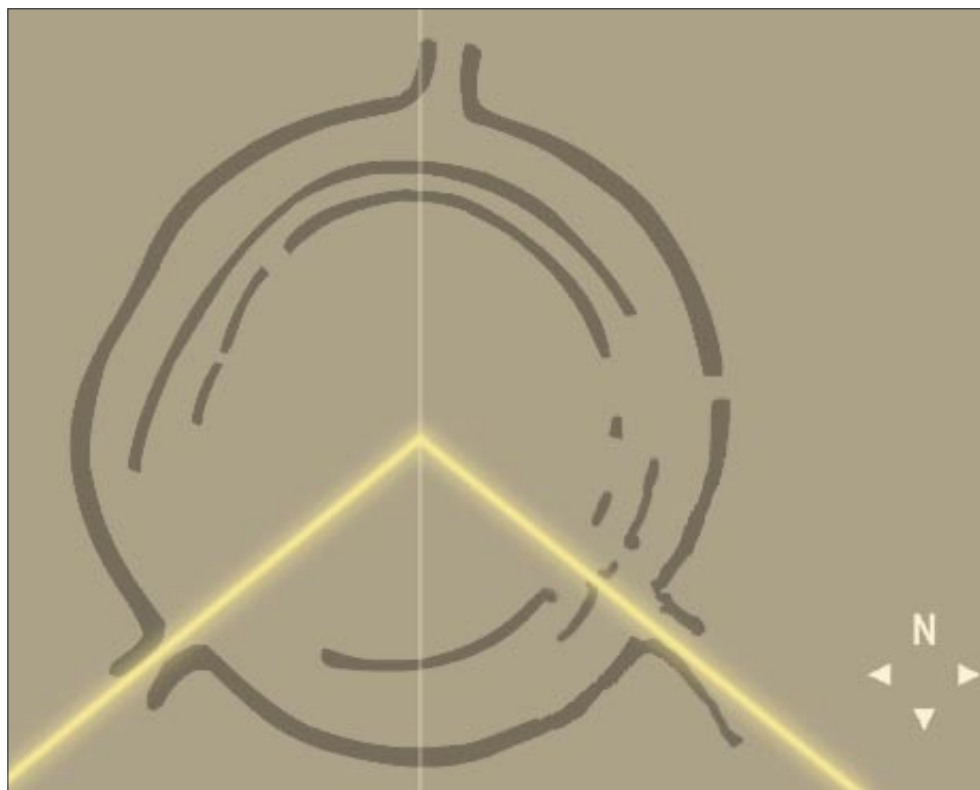
Rekonstrukce původního vzhledu některých z neolitických rondelů. 1 – Těšetice-Kyjovice, 2 – Kamegg, 3 – Bučany, 4 – Goseck, 5 – Künzing-Unterberg (podle Podborský 2006).

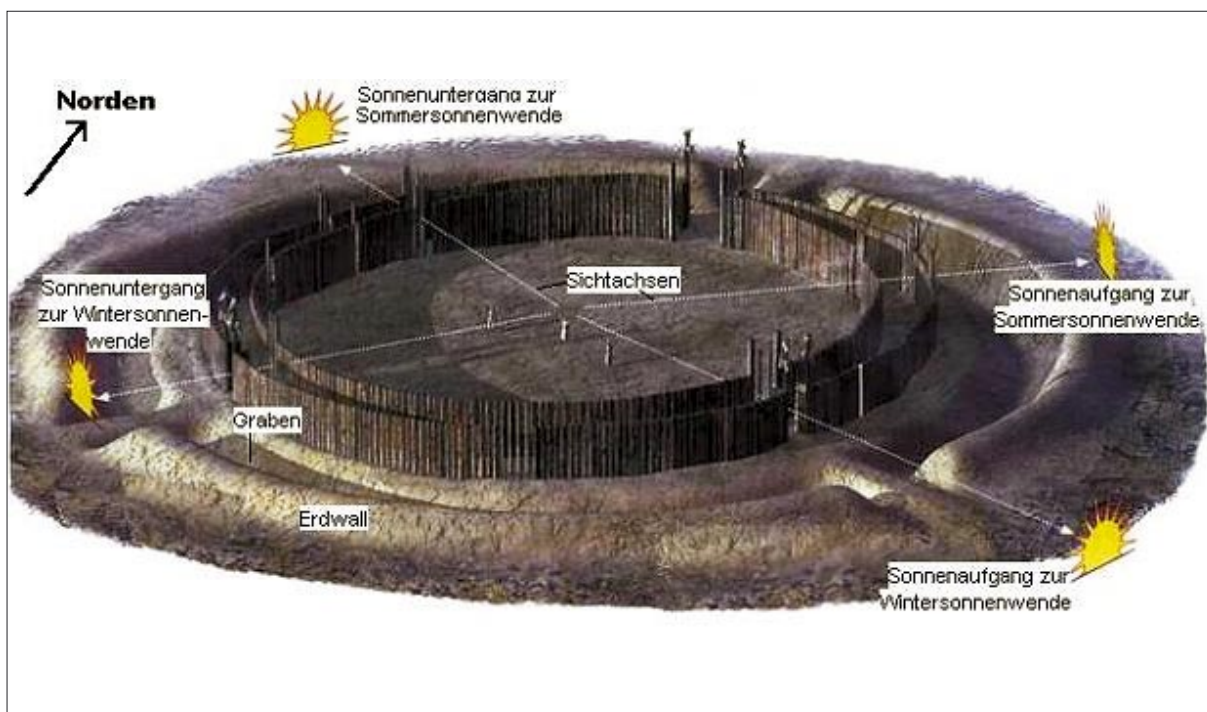
Půdorys rondelu Těšetice-Kyjovice vyznačeným směry na vysoký a nízký měsíc (VM/NM) a východy a západy Slunce o letním (SL) a zimním slunovratu (SZ). (podle Weber 1985 a Karlovský – Pavúk 2001)

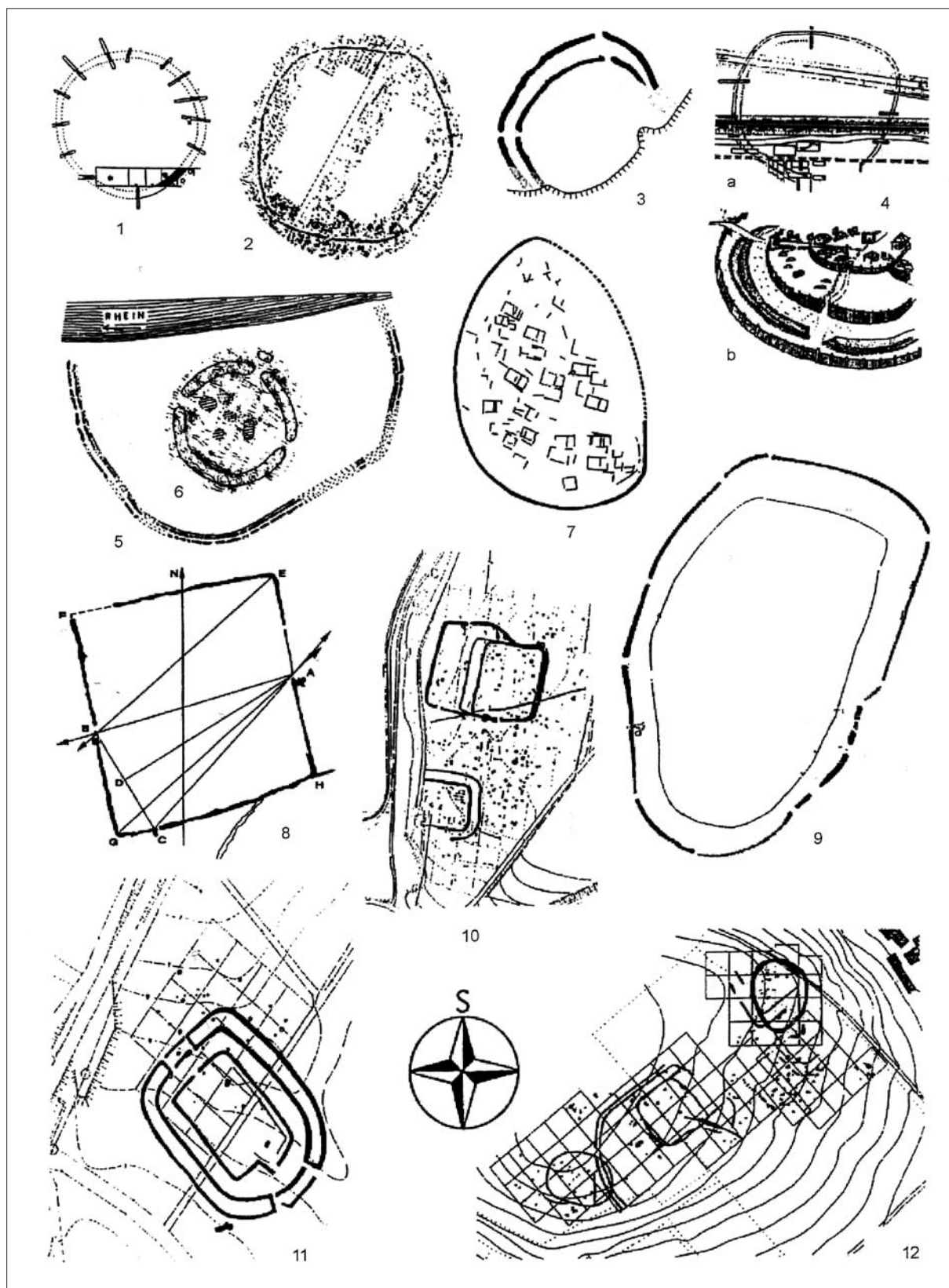
Plán poloviny rondelu ve Svodíně s vyznačenými směry na vysoký Měsíc (podle Němejcová-Pavúková 1986 a Karlovský – Pavúk 2001).

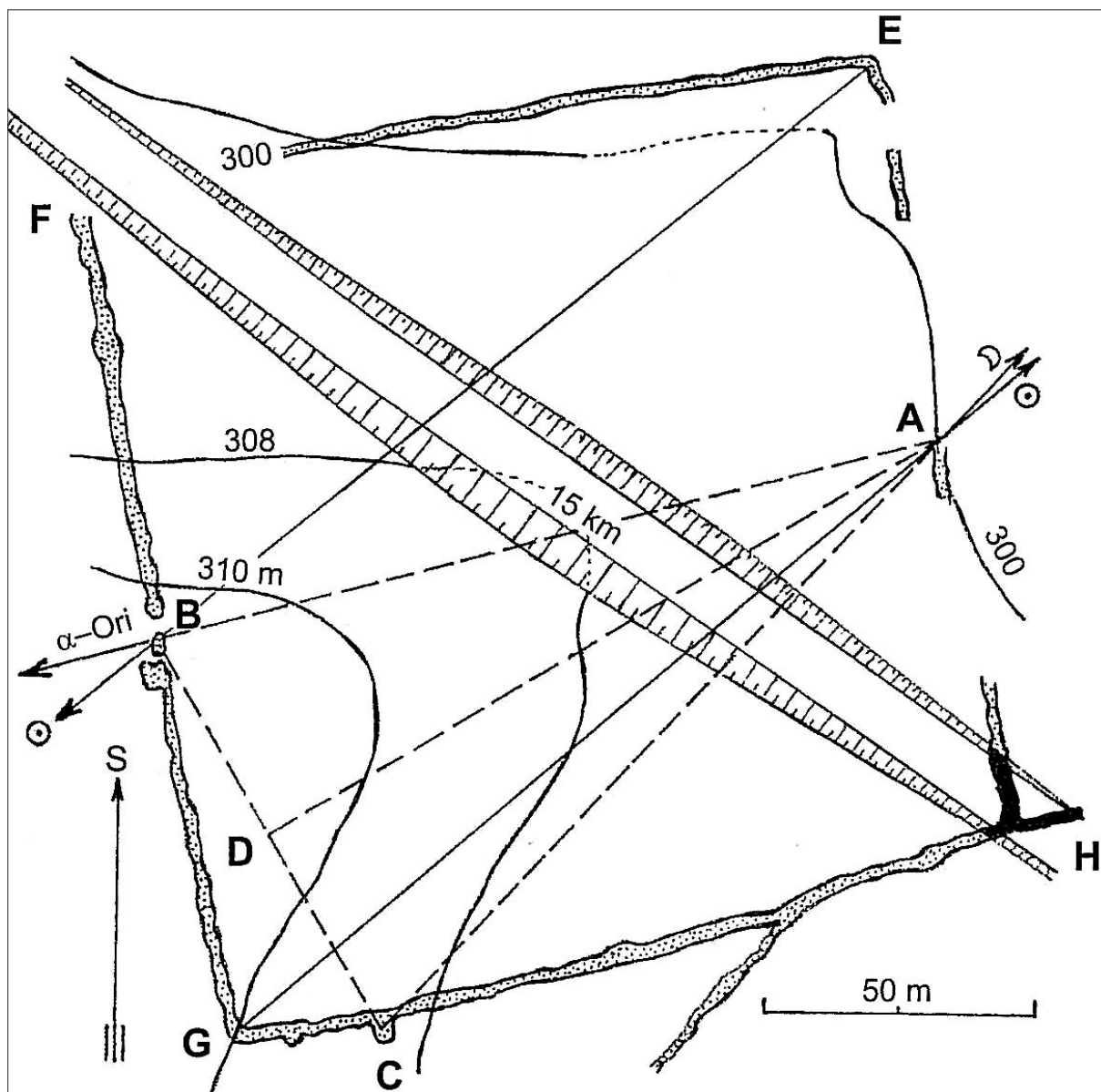
Půdorys atypického třívchodového rondelu v Gosecku v vyznačenými směry zimního slunovratu.

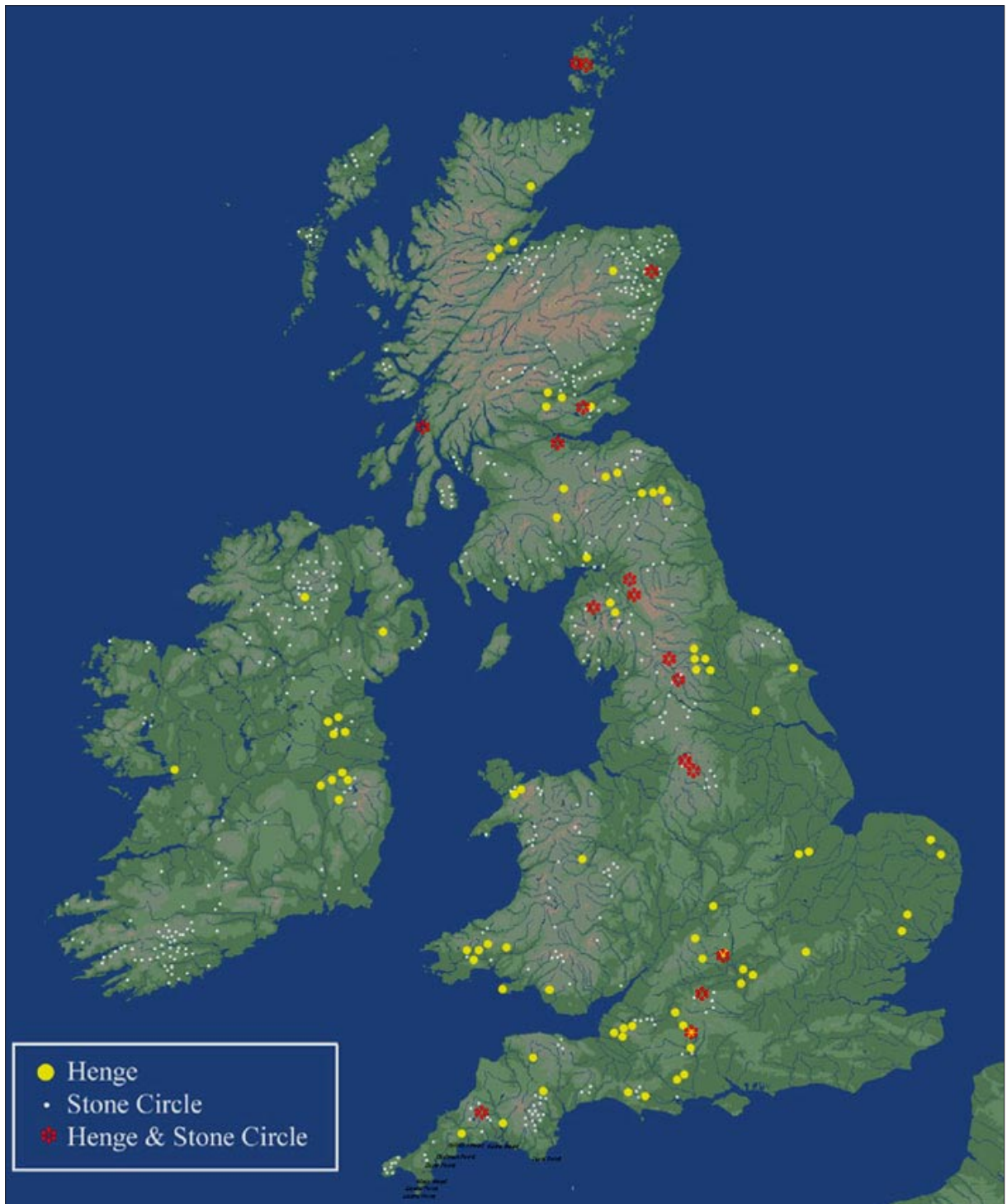
Rekonstrukce téhož rondelu s vyznačenými směry vůči významným polohám Slunce.

Eneolitické sakrální areály střední Evropy byly budovány na různých půdorysech. Vedle tradičního kruhu (jeho derivátů) se stále častěji uplatňovaly pravoúhlé dispozice. 1 – Bajč-Vlkanovo, 2 – Chleby, 3 – Hienheim, 4 – Iclod, 5 – Urmitz, 6 – Ledce, 7 – Tiszalúc-Sarkad, 8 – Makotřasy, 9 – Mayen, 10 – Linzing-Osterhofen, 11 – Altheim, 12 – Galgenberg (podle Podborský 2006).

Makotřasy (okr. Kladno) – pozoruhodný ohrazený areál o výměře bezmála 10 ha byl součástí rozsáhlejšího sídliště lidu nálevkovitých pohárů (KNP). Objektu bývá přisuzován sociokulturní význam již jen s přihlédnutím k nejstarším dokladům metalurgie (spojenou ve svých počátcích jistě i s magickými úkony) na území ČR. Podstatná je však zejména vlastní prostorová orientace celého areálu, vykazující více či méně zjevné astronomické aspekty. Osa AB, spojující dva vstupy do objektu, byla podle Horského vytýčena proti západu hvězdy Alfa Orionis. Trojúhelník ABC udává nejsevernější východ Měsíce, linie GA východ Slunce o letním slunovratu a EB pro změnu západ Slunce o slunovratu letním. Z. Ministr doplnil do uvedené struktury ještě úhlopříčnou linii HF, směřující k západu Slunce o letním Slunovratu (doplněno podle Horský 1972 a Ministr 2007).

Mapa rozšíření megalitických kruhových struktur typu „henges“ v rámci Britských ostrovů (podle UK Vector Maps 2011).

Umělecká rekonstrukce původní podoby jednoho z menších „henges“.

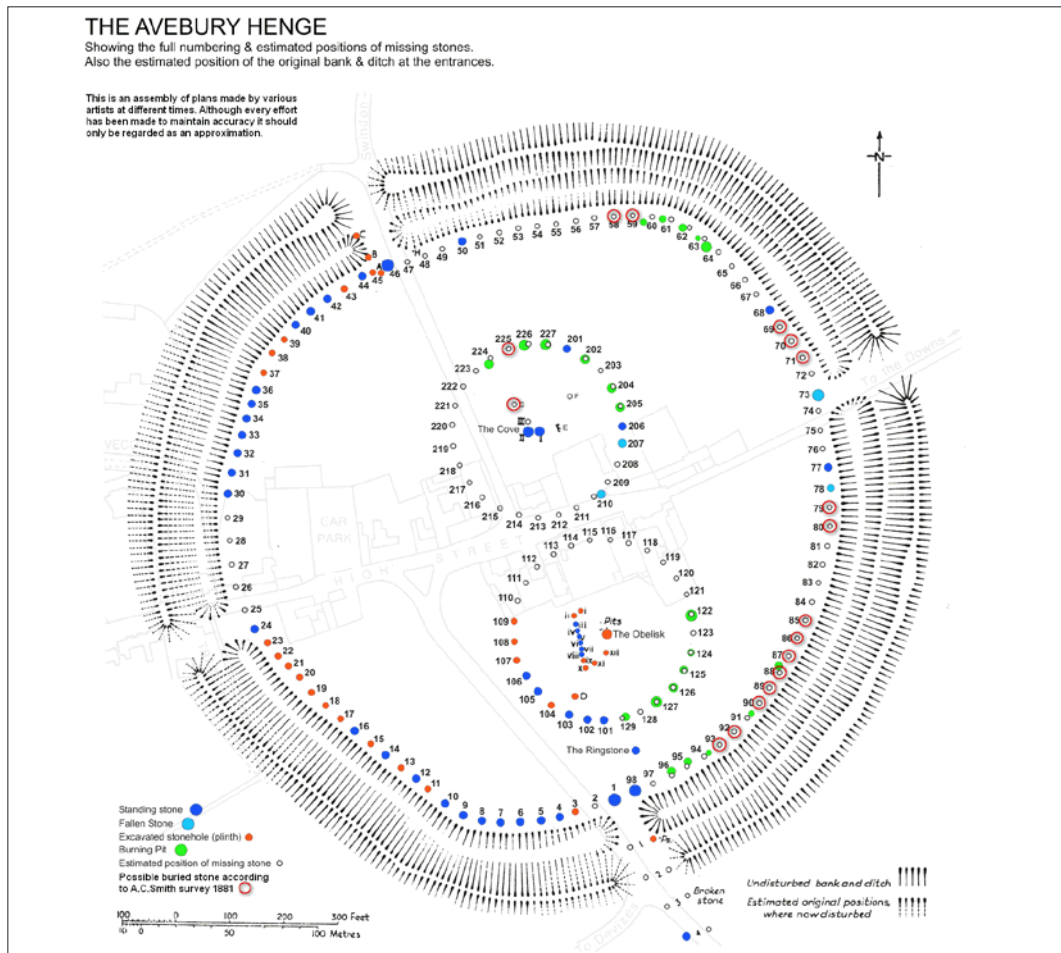
Megalitické kruhové objekty byly často součástí rozsáhlejších stavebních komplexů. V některých případech mohly být uspořádány v jedné linii (podle Dunn 2010).

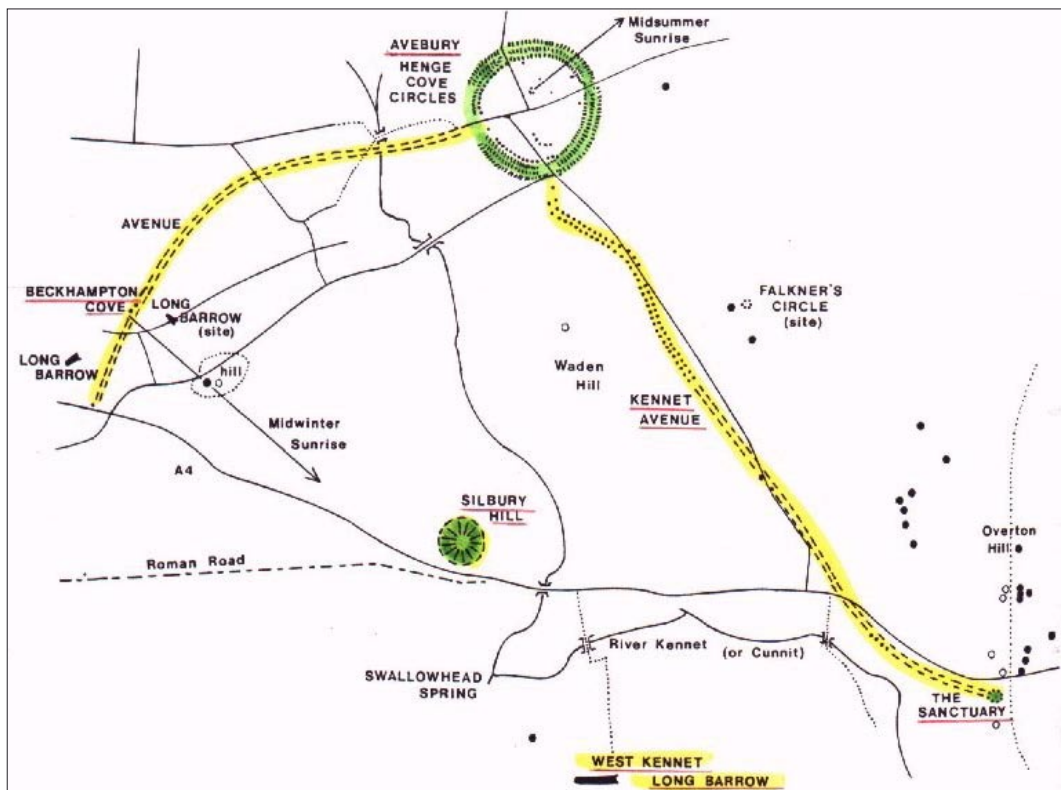
Dnešní podoba Avebury v pohledu z ptačí perspektivy.

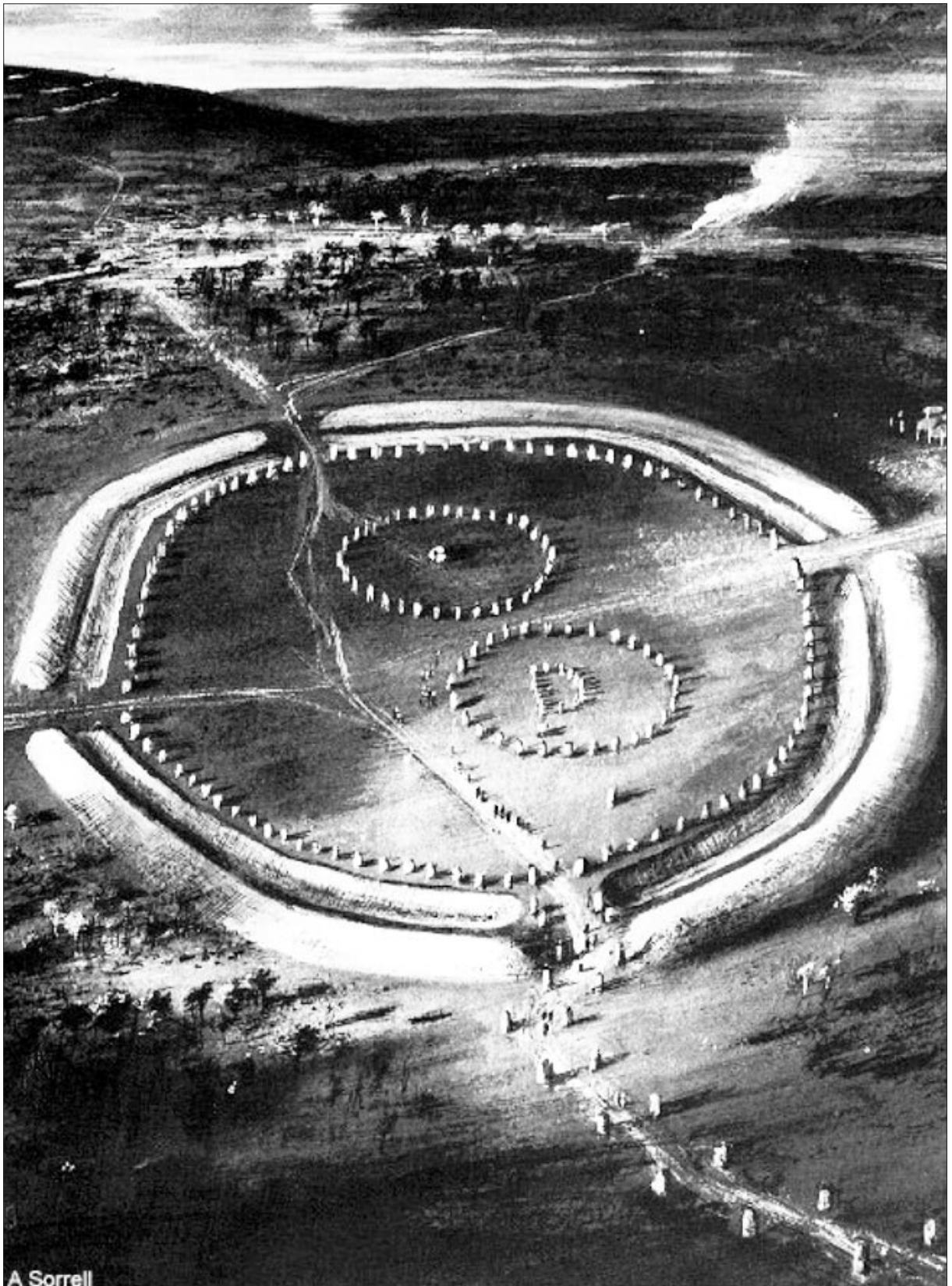
Avebury – rekonstrukce původního vzhledu největšího z britských „henges“.

Avebury – detailní plán kruhového ohrazení s rekonstrukcí původního rozmištění jednotlivých kamenných prvků.

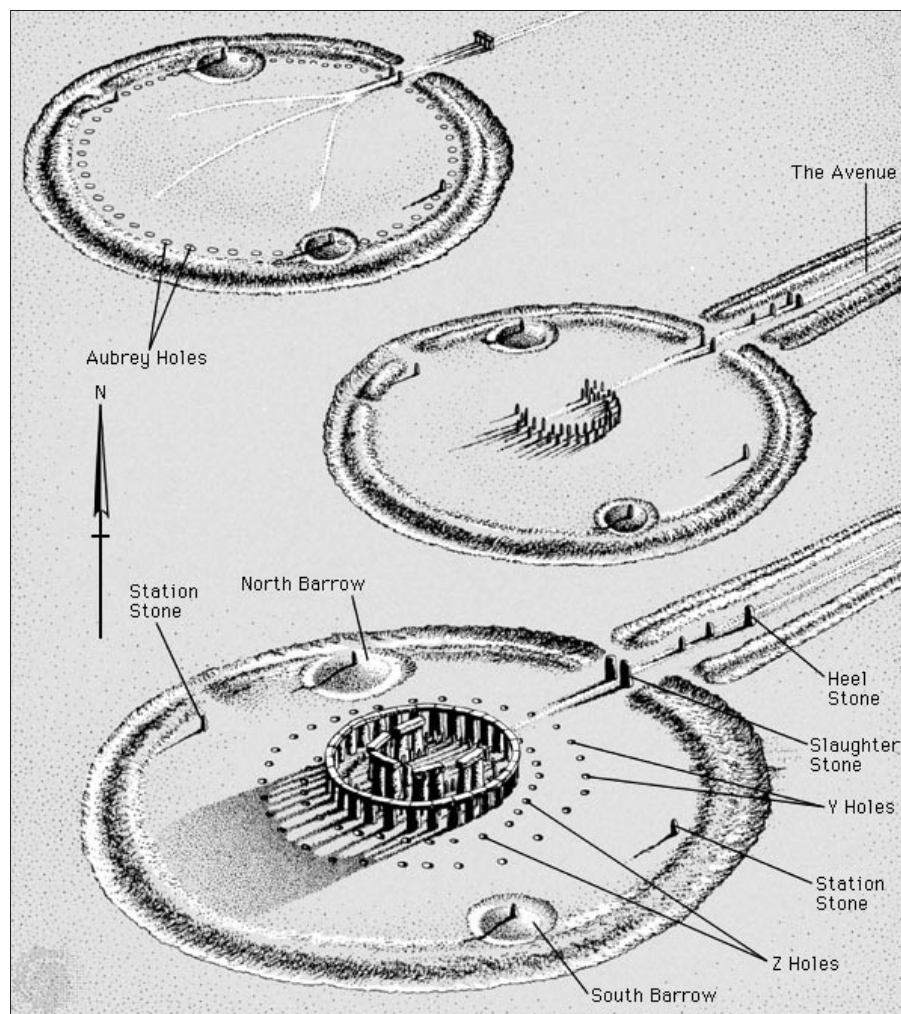
Avebury – kruhový areál v kontextu okolních megalitických monumentů.

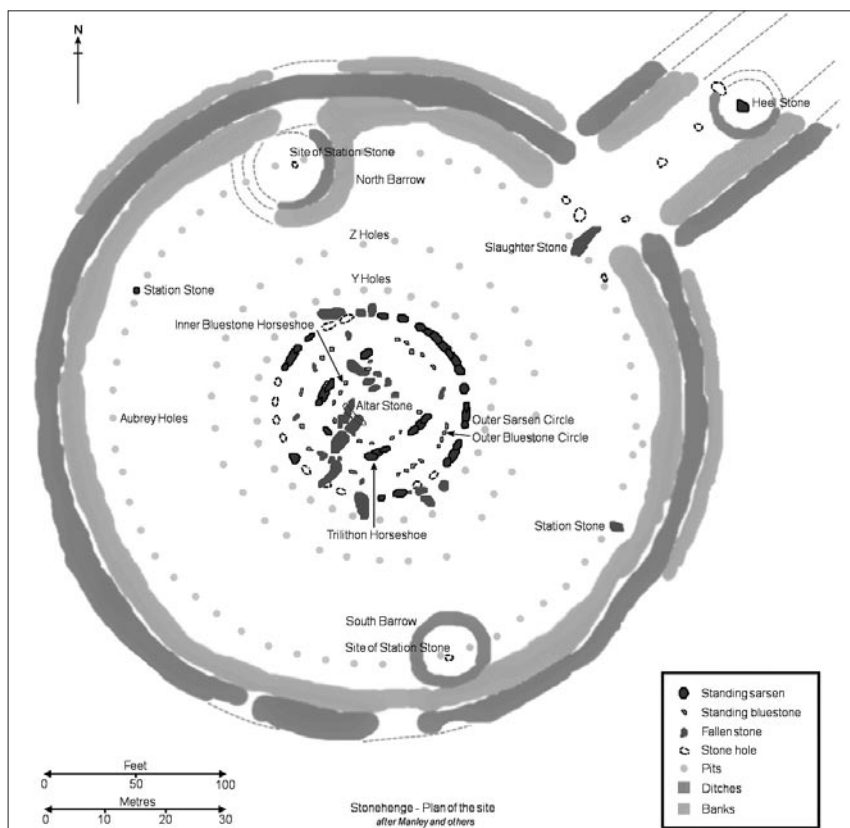
Avebury – rekonstrukce původního vzhledu největšího britského kromlechu a jeho bezprostředního okolí (podle Atkinson 1959).

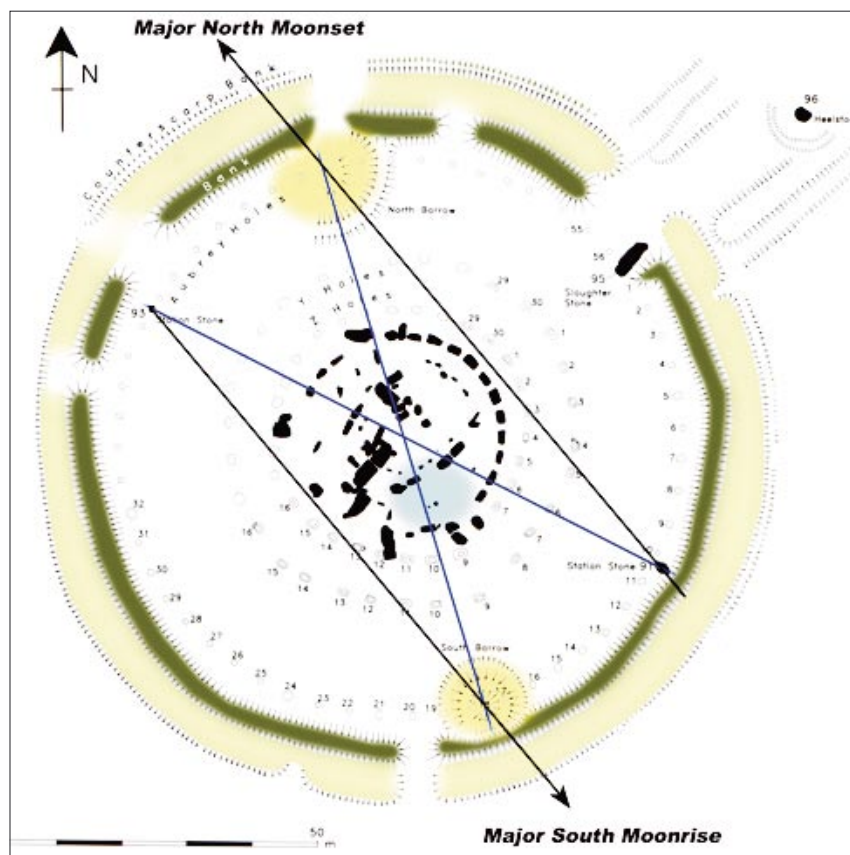
Stonehenge – východ Slunce za kamenným kruhem.

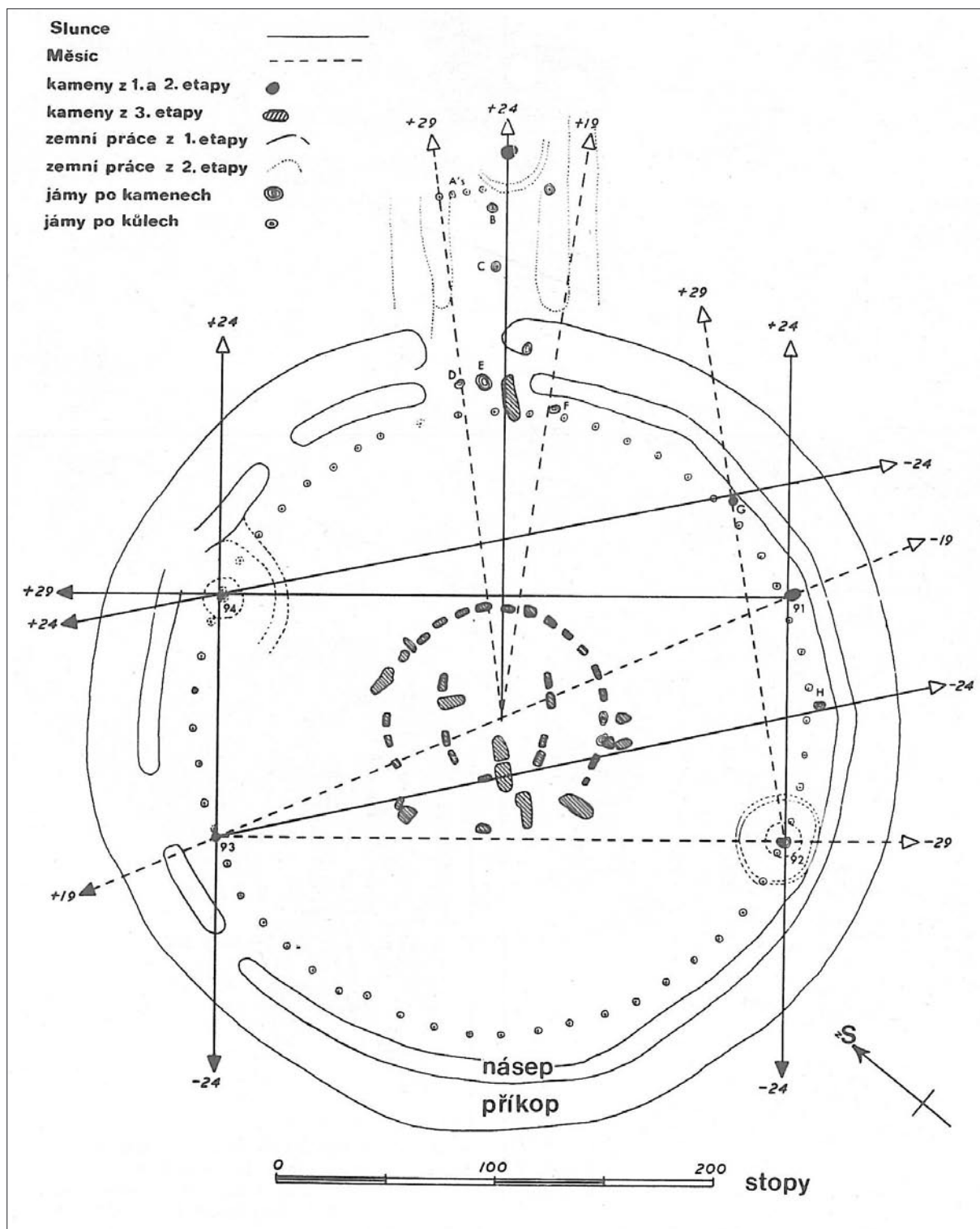
Stonehenge – přehled hlavních stavebních fází proslulého monumentu (podle Hawkins 1975).

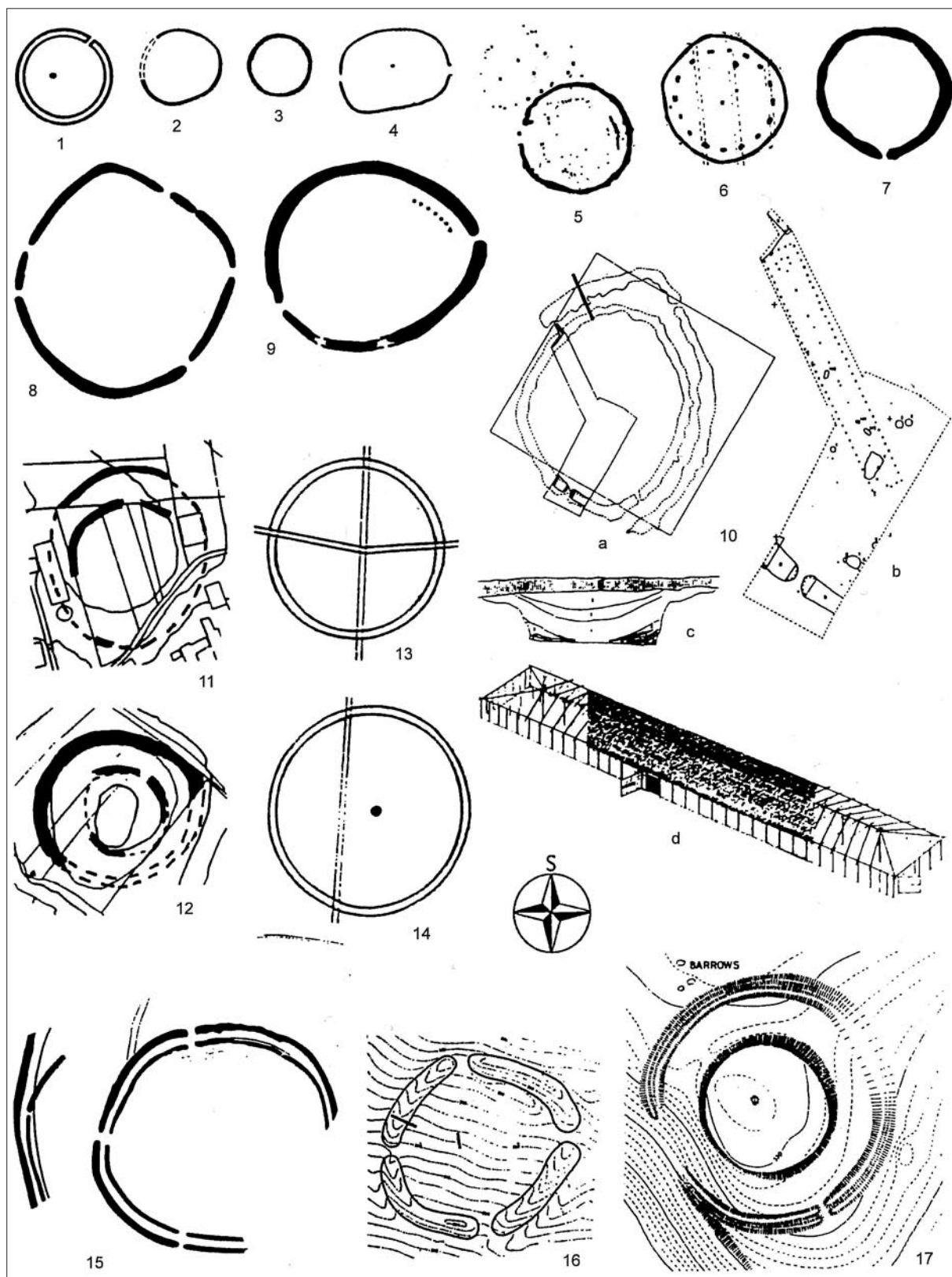
Stonehenge – přehledný plán lokality.

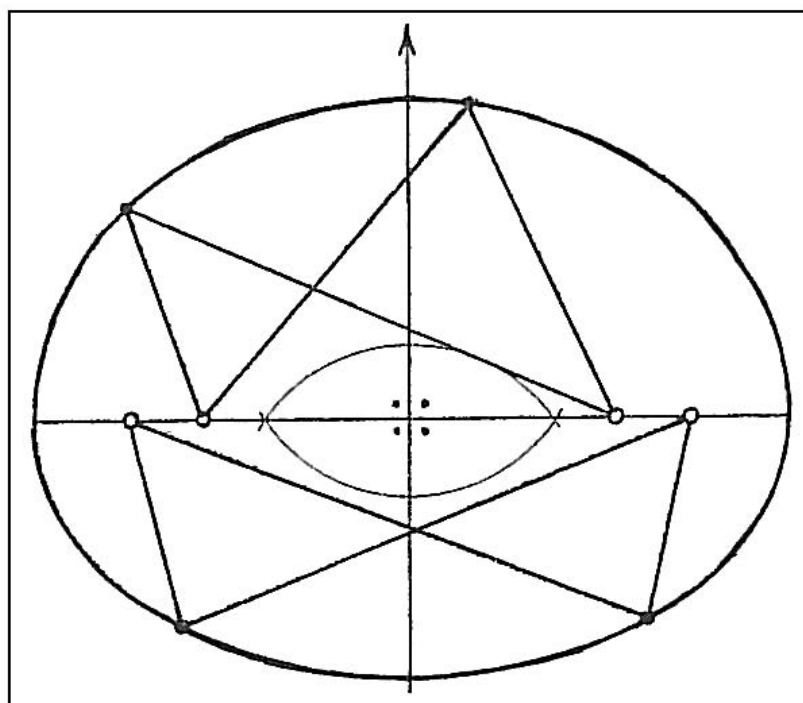
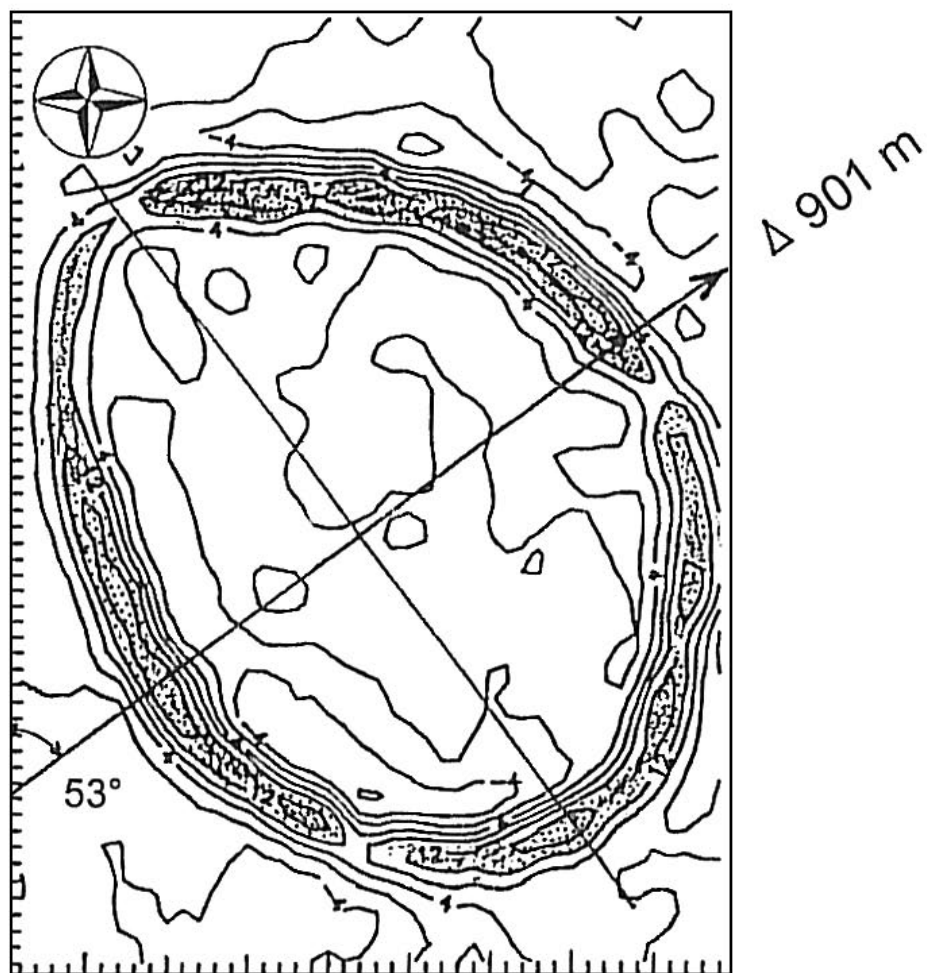
Stonehenge – směry k nejsevernějšímu západu a nejižnějšímu východu Měsíce.

Stonehenge – přehled základních astronomických směrů odhalených na lokalitě. Prázdné šipky označují směry k bodu východu, plné k bodu západu nebeských těles. Čísla pak označují jejich deklinace. Hodnota $+24^\circ$ tak odpovídá Slunci při letním slunovratu, hodnota -24° jeho pozici při slunovratu zimním (podle Horský 1979).

Rondely a rondeloidy doby bronzové (1, 7 – 15) a doby železné 2 – 6, 16, 17). 1 – Praha-Čakovice, 2 – Křižanovice, 3 – Modřice, 4 – Kuřim, 5 – Heidenheim-Schnaithaim, 6 – Berghüllen-Treffensbuch, 7 – Branč, 8 – Vlasatice, 9 – Troskotovice, 10 – Šumice, 11 – Oberschoderle, 12 – Kollnbrunn, 13, 14 – Horní Metelsko, 15 – Velim-„Skalka“, 16 – Třebotovice, 17 – Koblenz-„Goloring“ (podle Podborský 2006).

Zploštělý rondeloid Velký Cetín v Ponitří s poměrem os 90:120 m orientovaný osou souměrnosti ke krajinné dominantě - hoře Velký Inovec. Analýza vyměření tohoto objektu složeného ze dvou půlelips.
(podle Ministr 2007)

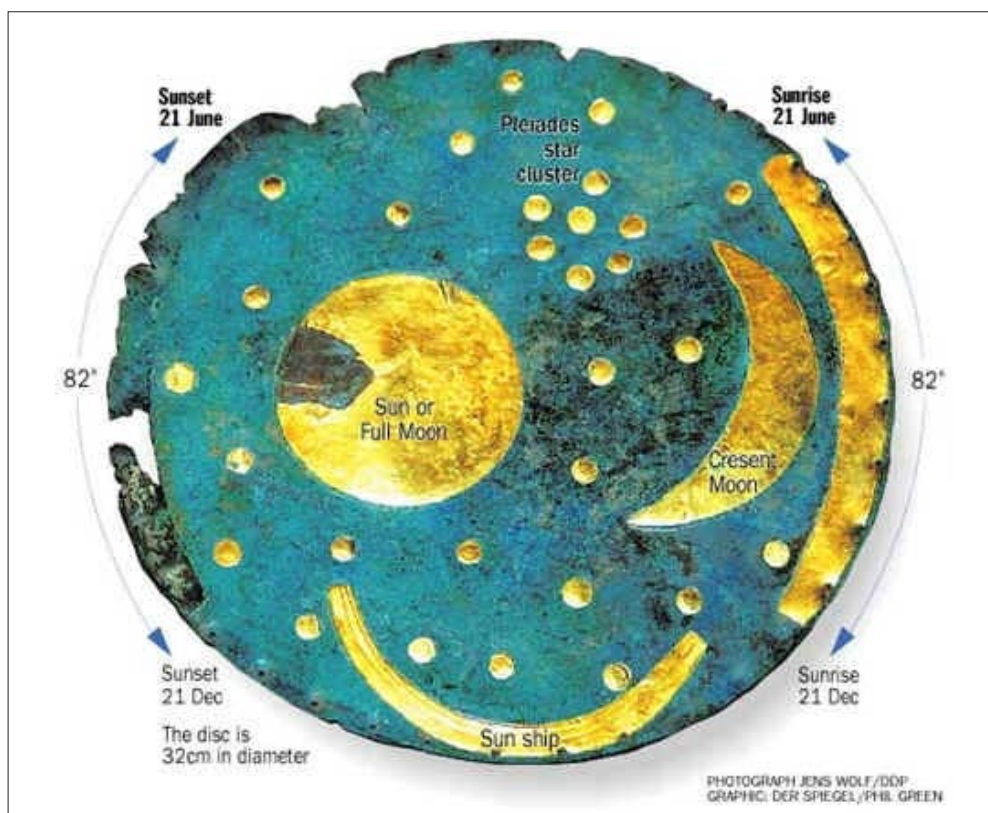
Unikátní „Nebeský kotouč z Nebry“, nalezený na vrchu Mittelberg v Sasku-Anhaltsku.

Druhotná rekonstrukce původního nálezového celku. (podle Meller 2004)

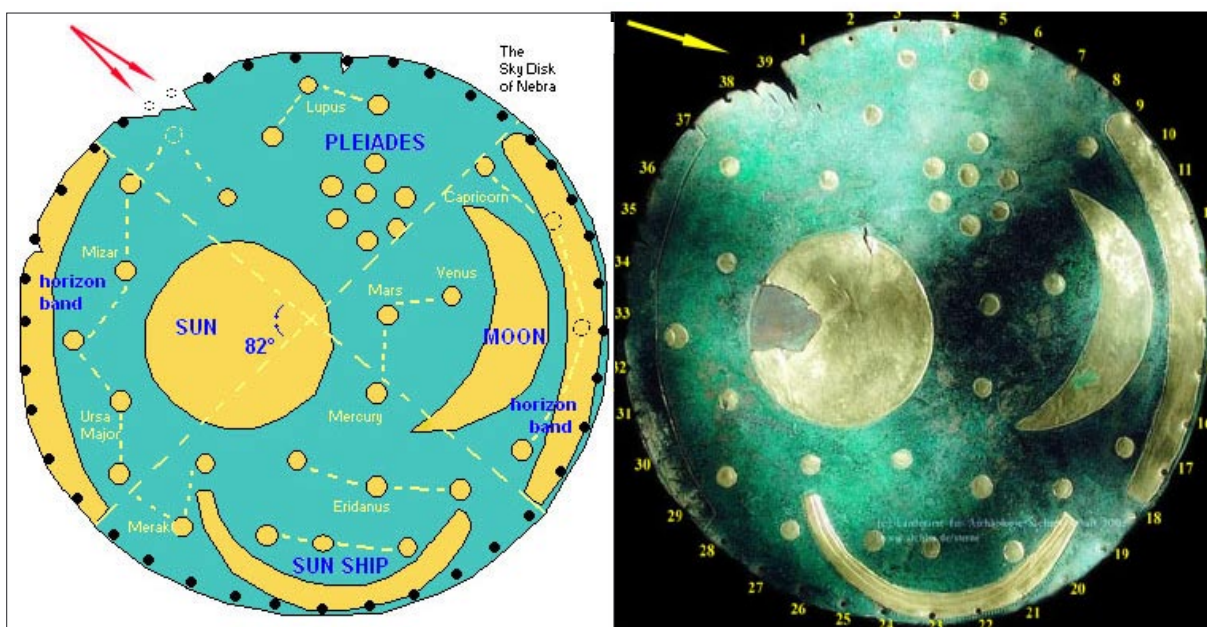
Měřící funkce disku při jeho použití v místě nálezu (podle National Geographic 2004).

Nejpravděpodobnější astronomická interpretace vyobrazení na povrchu disku (podle Schlosser 2004).

Umělecká rekonstrukce „obrazu světa“ lidí doby bronzové na základě vyobrazení ztvárněných na kotouči z Nebrý (podle Meller a Schlosser 2004)

Jeden z dalších pokusů o konkrétní astronomický výklad jednotlivých výjevů na disku z Nebrý.

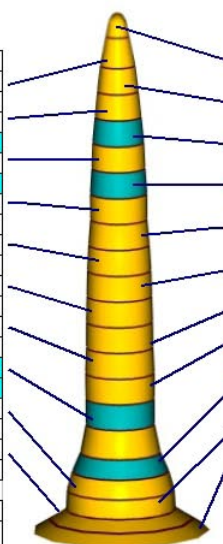
Symbolické „zlaté sluneční klobouky“ doby bronzové – exempláře ze Schifferstadtu (A) a Berlína (B) (podle Probst 1996).

Berliner Goldhut-Kalenderskala: Zeitmessung in...

...solaren Sonnen-Monaten
zu je 30.4369 Tagen

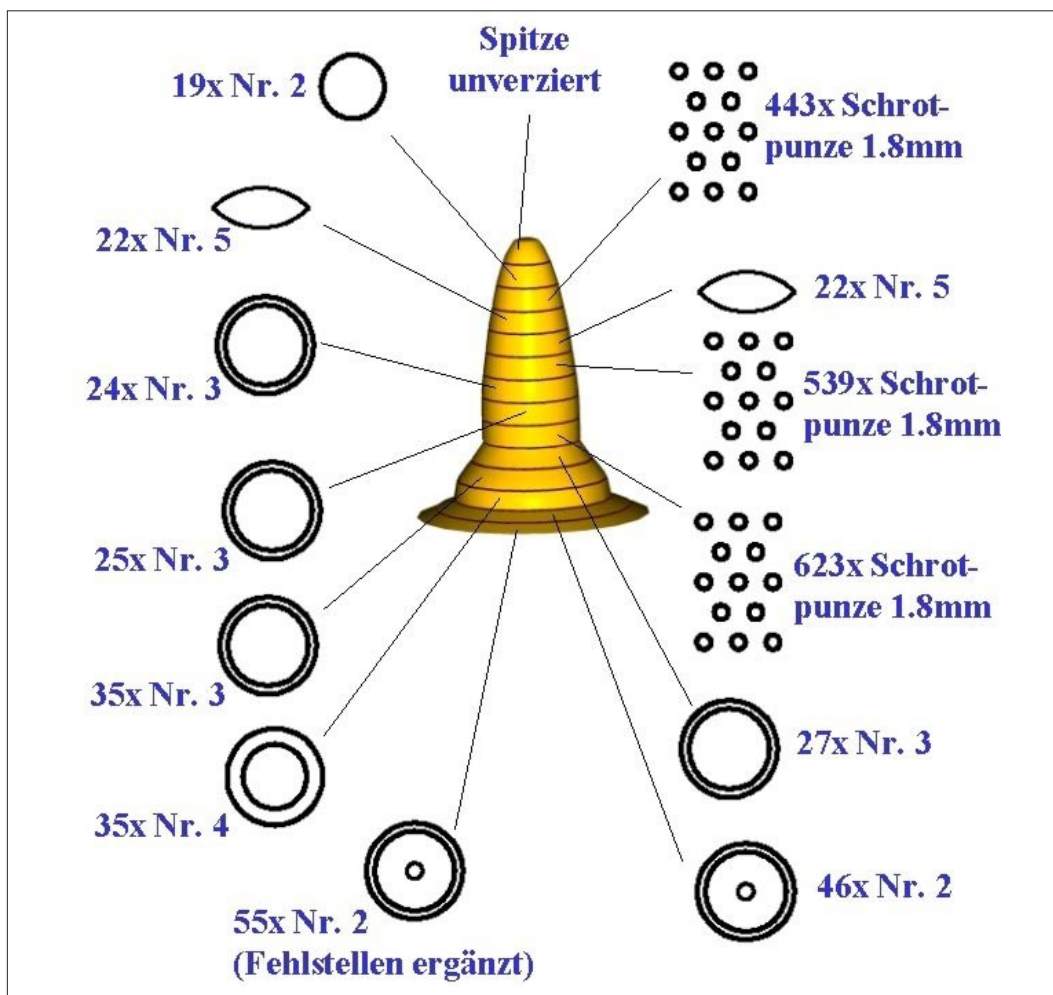
44	44	44	44	44	44	44	44	44	Zone 1
42	42	42	42	42	42	42	42	42	Zone 2
75	75	75	75	75	75	75	75	75	Zone 3
38	38	38	38	38	38	38	38	38	Zone 4
90	90	90	90	90	90	90	90	90	Zone 5
57	57	57	57	57	57	57	57	57	Zone 6
105	105	105	105	105	105	105	105	105	Zone 7
57	57	57	57	57	57	57	57	57	Zone 8
95	95	95	95	95	95	95	95	95	Zone 9
60	60	60	60	60	60	60	60	60	Zone 10
100	100	100	100	100	100	100	100	100	Zone 11
60	60	60	60	60	60	60	60	60	Zone 12
105	105	105	105	105	105	105	105	105	Zone 13
90	90	90	90	90	90	90	90	90	Zone 14
38	38	38	38	38	38	38	38	38	Zone 15
66	66	66	66	66	66	66	66	66	Zone 16
126	126	126	126	126	126	126	126	126	Zone 17
138	138	138	138	138	138	138	138	138	Zone 18
162	162	162	162	162	162	162	162	162	Zone 19
235	235	235	235	235	235	235	235	235	Zone 20
365	548	729	1100	1097	1461	1462	1644	1739	Summe solare Monate
11.99	18.00	23.95	36.14	36.04	48.00	48.03	54.01	57.13	Sollwert
0.07	0.02	0.20	0.39	0.12	0.00	0.07	0.02	0.24	Fehler[%]

...synodischen Mond-Monaten
zu je 29.5305 Tagen

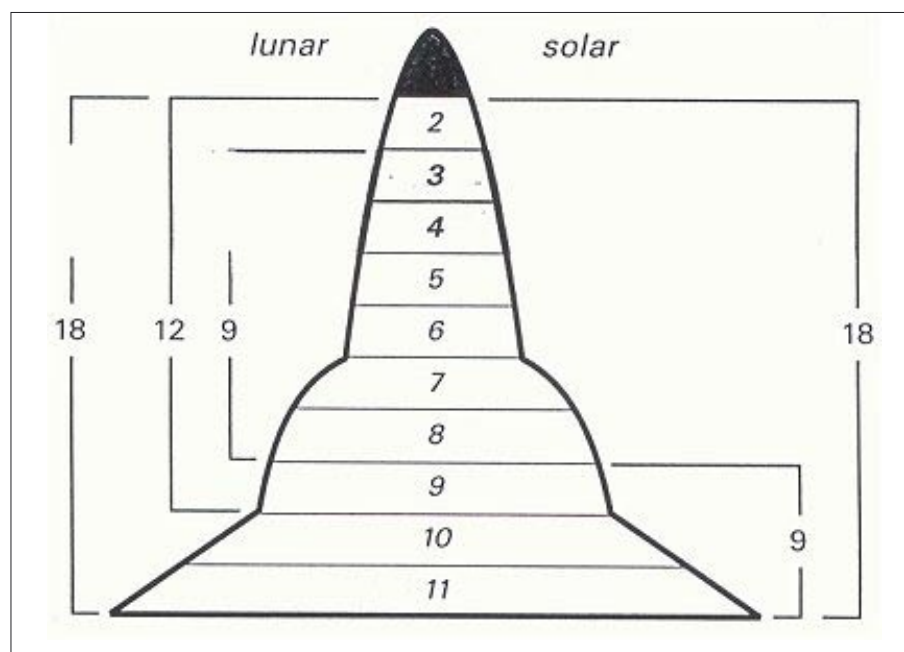

Zone 1	44	44	44	44	44	44	44	44
Zone 2	42	42	42	42	42	42	42	42
Zone 3	75	75	75	75	75	75	75	75
Zone 4	38	38	38	38	38	38	38	38
Zone 5	90	90	90	90	90	90	90	90
Zone 6	57	57	57	57	57	57	57	57
Zone 7	105	105	105	105	105	105	105	105
Zone 8	57	57	57	57	57	57	57	57
Zone 9	95	95	95	95	95	95	95	95
Zone 10	60	60	60	60	60	60	60	60
Zone 11	100	100	100	100	100	100	100	100
Zone 12	60	60	60	60	60	60	60	60
Zone 13	105	105	105	105	105	105	105	105
Zone 14	90	90	90	90	90	90	90	90
Zone 15	38	38	38	38	38	38	38	38
Zone 16	66	66	66	66	66	66	66	66
Zone 17	126	126	126	126	126	126	126	126
Zone 18	138	138	138	138	138	138	138	138
Zone 19	162	162	162	162	162	162	162	162
Zone 20	235	235	235	235	235	235	235	235
Zone 21	365	548	729	1100	1097	1461	1462	1644
Summe synod. Monate	1682	1597	1423	1424	1059	1062	710	355
Sollwert	56.96	54.08	48.19	48.22	35.86	35.96	24.04	12.02
Fehler[%]	0.07	0.15	0.39	0.46	0.39	0.10	0.18	0.18

Rozbor kalendářních funkcí berlínského „klobouků“ (podle Menghin 2010).

Rozbor výzdobné struktury zlatého „klobouku“ ze Schifferstadtu.

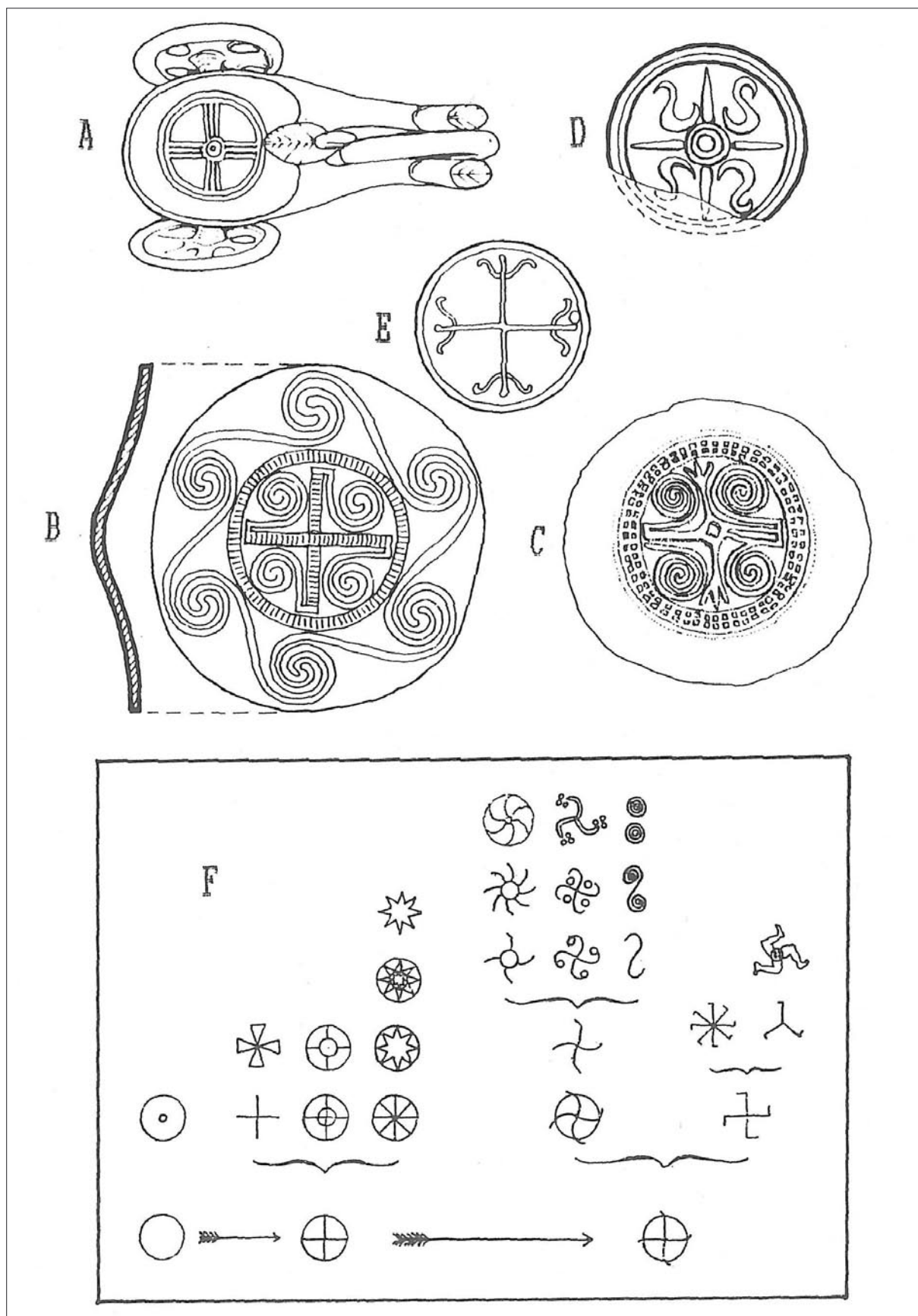
Astronomicko-kalendářní interpretace uvedené výzdoby. (podle Menghin 2010)

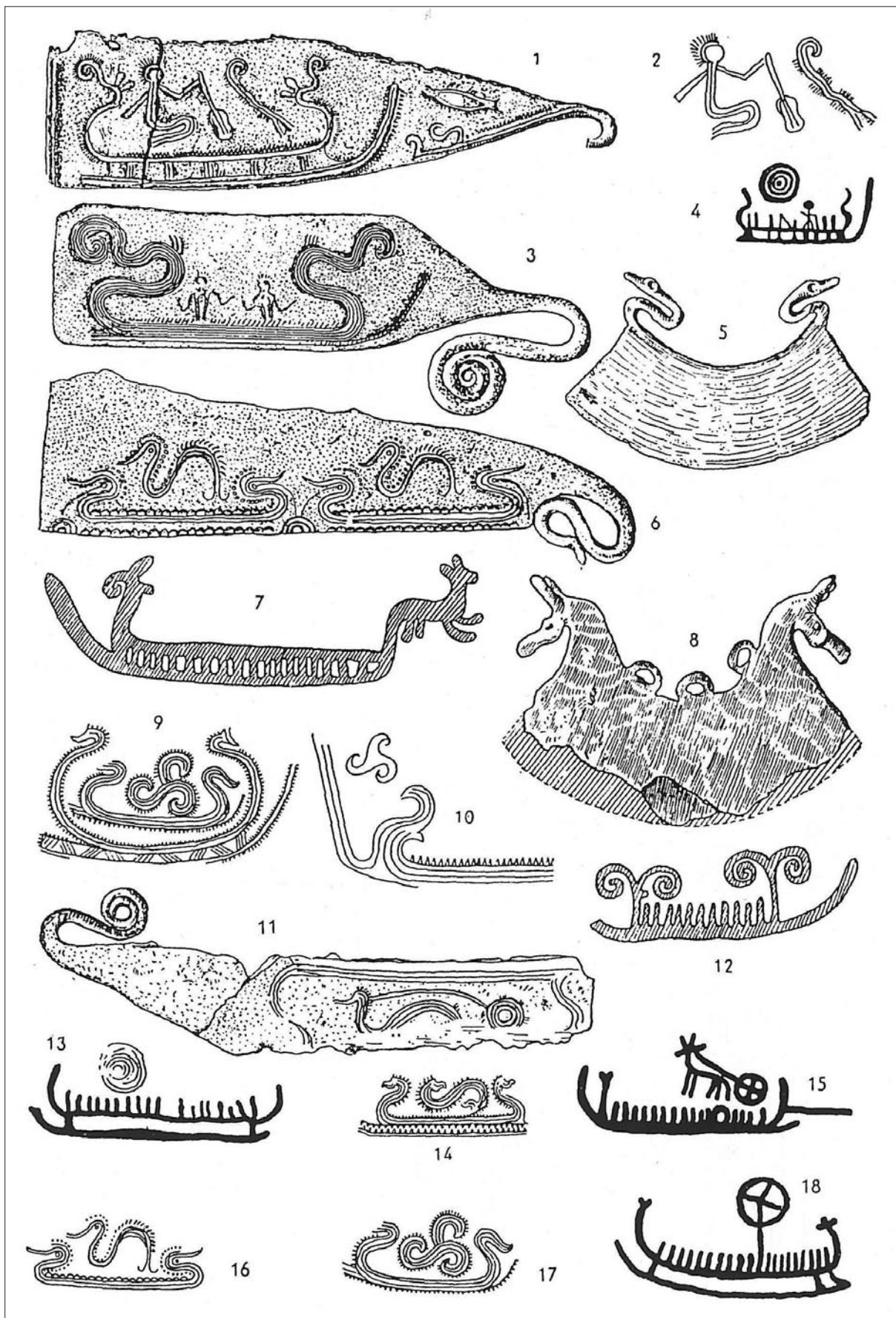
Bronzový „sluneční vozík“ se zlatým slunečním kotoučem z dánského Trunhholmu (podle Meller 2004).

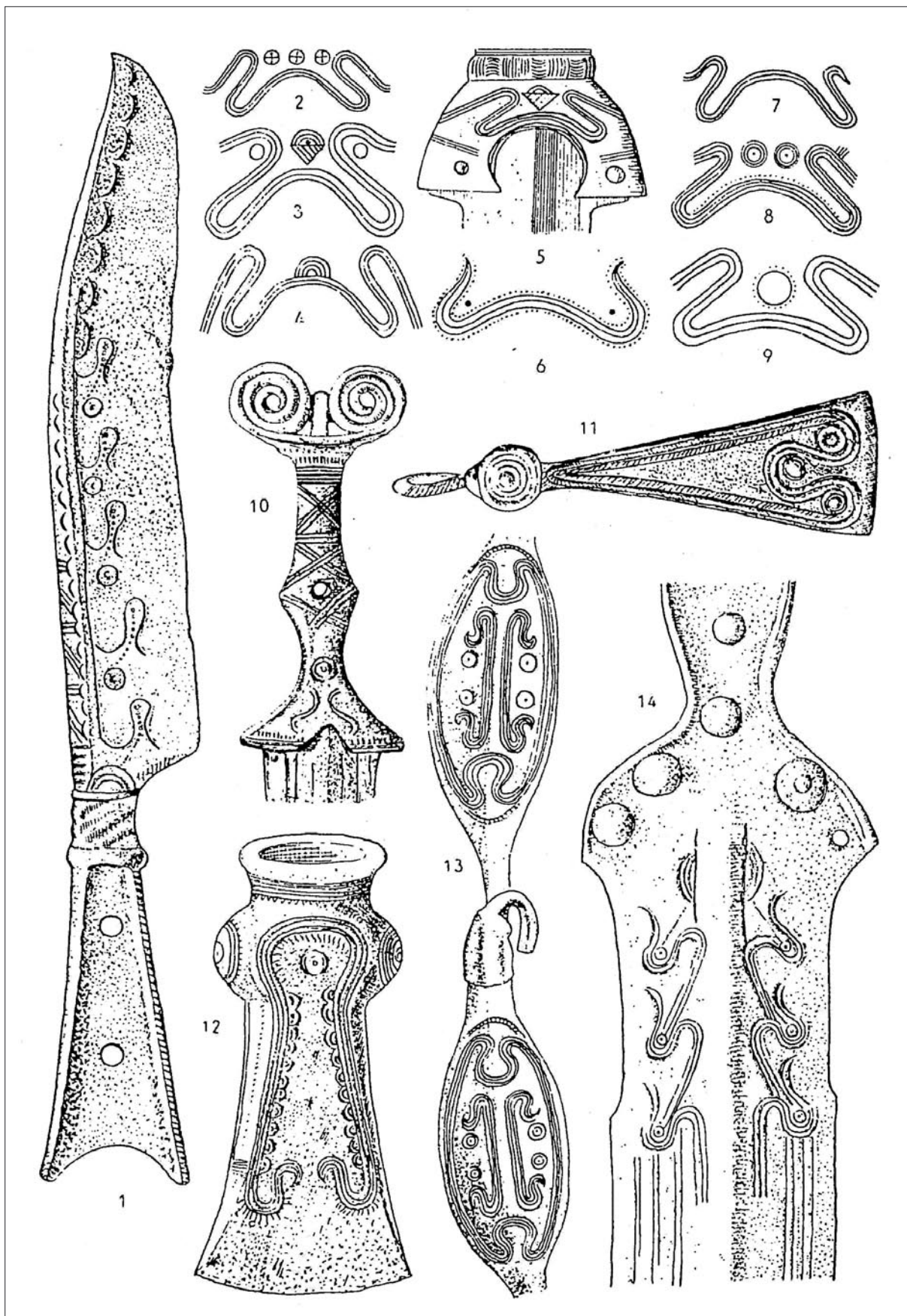
Keramický vozík z Dupljaje (Srbsko), zachycující sluneční božstvo spolu s vodními ptáky, představuje určitý prototyp oblíbených vozíků apollónského typu (<http://eu.art.com/>)

Typické „čtvrcené sluneční kolo“ na různých předmětech doby bronzové: A – vozík z Duplajje, B – destička ze sedmihradského Wietenbergu, C – motiv z Beycesultanu, D – chetitský královský symbol, E – symbol z Nagyhangos v Maďarsku. F – sluneční symboly a jejich různé obměny.

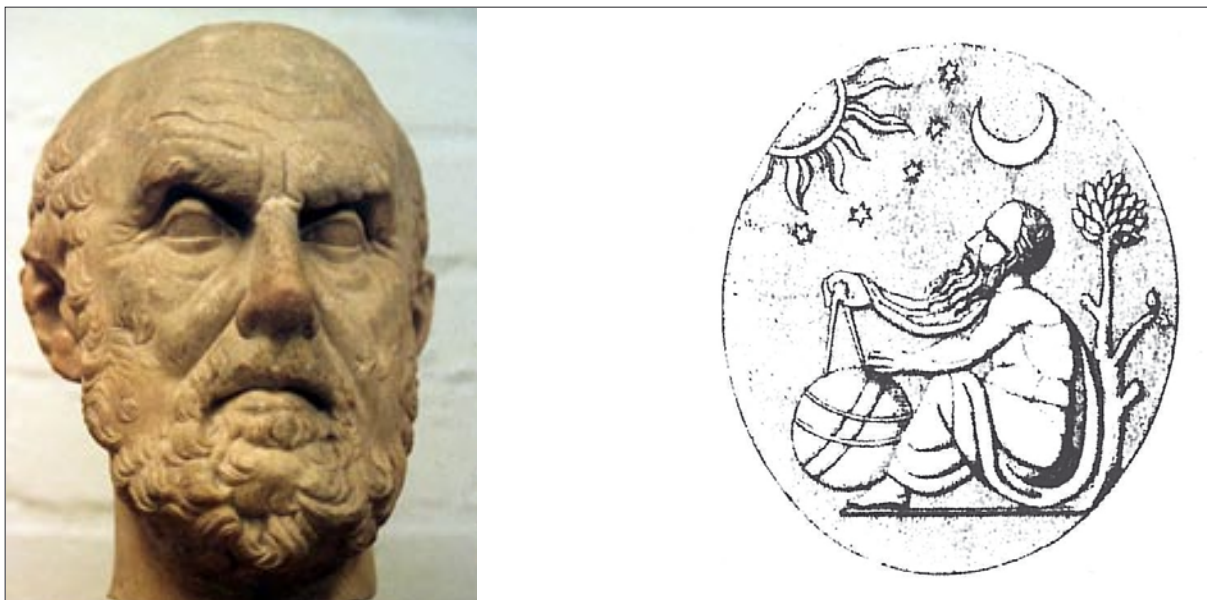
„Sluneční bárky“ zobrazené na severských petroglýfech a bronzových předmětech (podle Bouzek 1985).

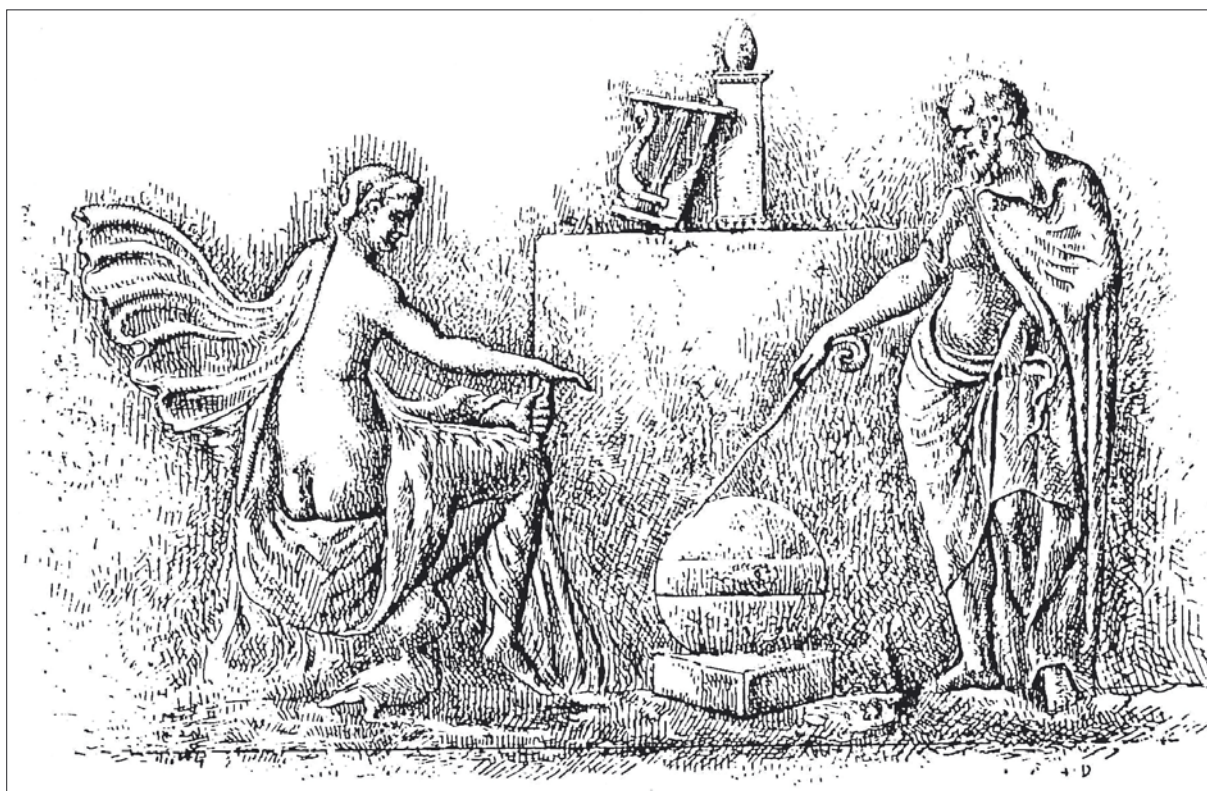
Stylizovaní „sluneční tvorové“ na dalších předmětech denní potřeby z mladší doby bronzové (podle Bouzek 1985).

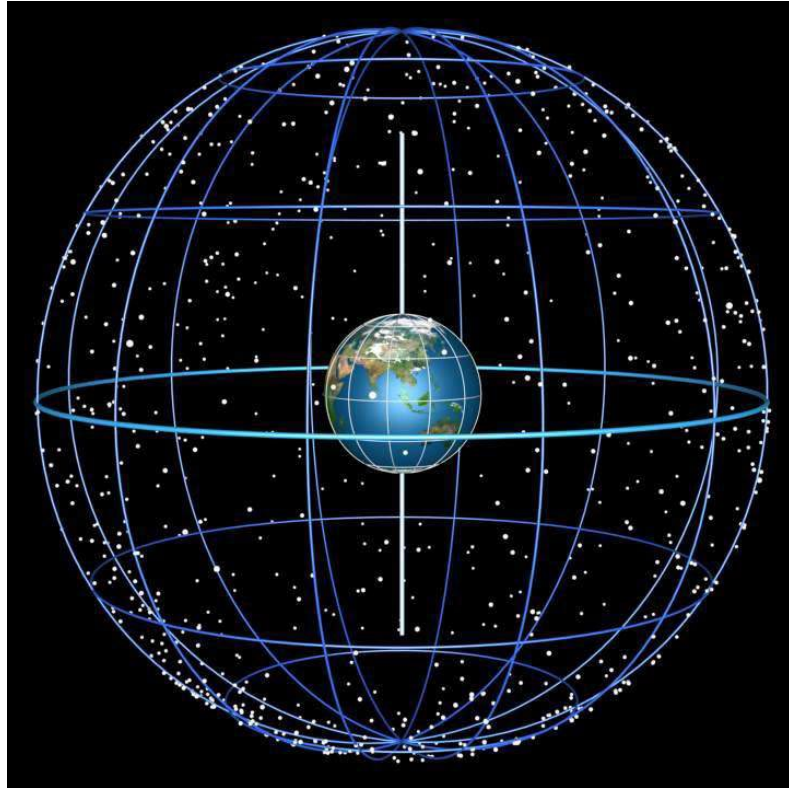
Klaudios Ptolemaios symbolizoval ve všech pozdějších obdobích antickou astronomii jako celek.

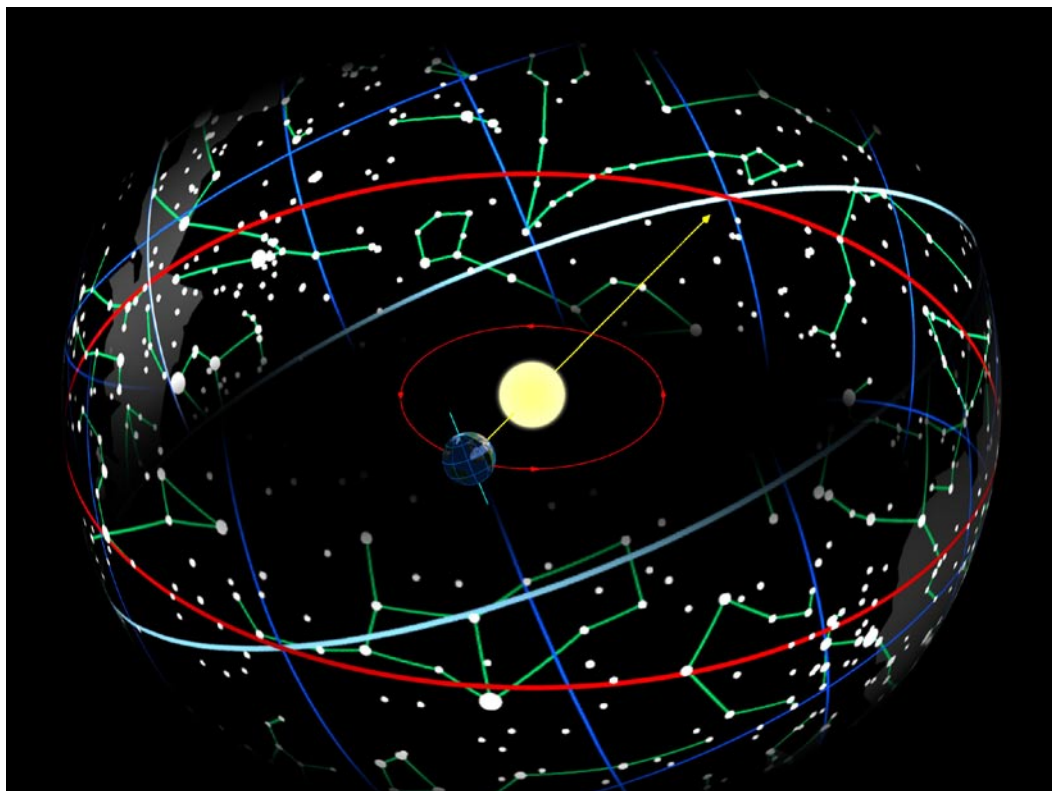
Vlevo pravděpodobný Arátův portrét, vpravo Arátos s hvězdným globem na gemmě z Cambridge.

Dvě postavy u hvězdného globu na stříbrném poháru z Berthouville. Muž s ukazovátkem je pravděpodobně Arátos.

Sféra stálic podle geocentrického modelu představujícího standardní teorii antických astronomů.

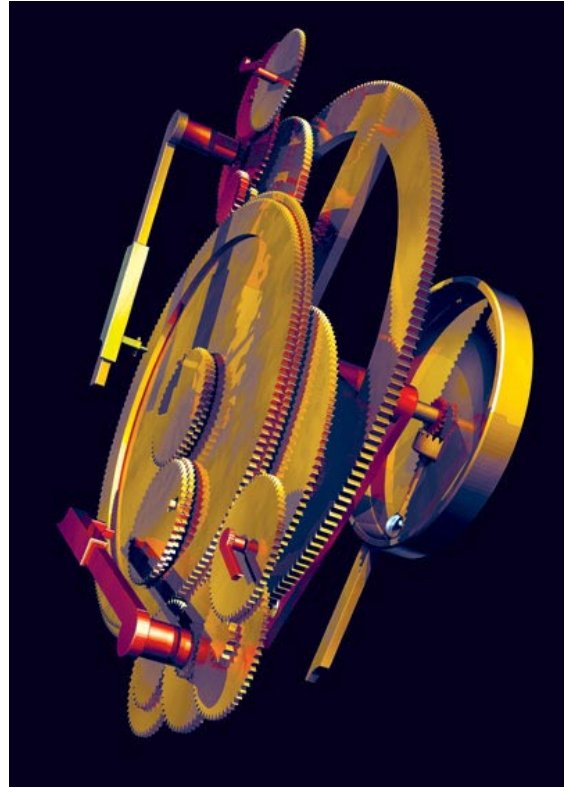
Heliocentrický model s projekcí oběžné dráhy Země na hvězdné pozadí.

*Základní měřicí pomůckou alexandrijských astronomů byla armilární sféra.
Moderní rekonstrukce její složitější varianty.*

Rekonstrukce nejsložitějšího dochovaného antického přístroje - planetária z Antikythery.

Celková rekonstrukce přístroje z Antikythéry a detail jeho ozubeného planetárního soukolí .

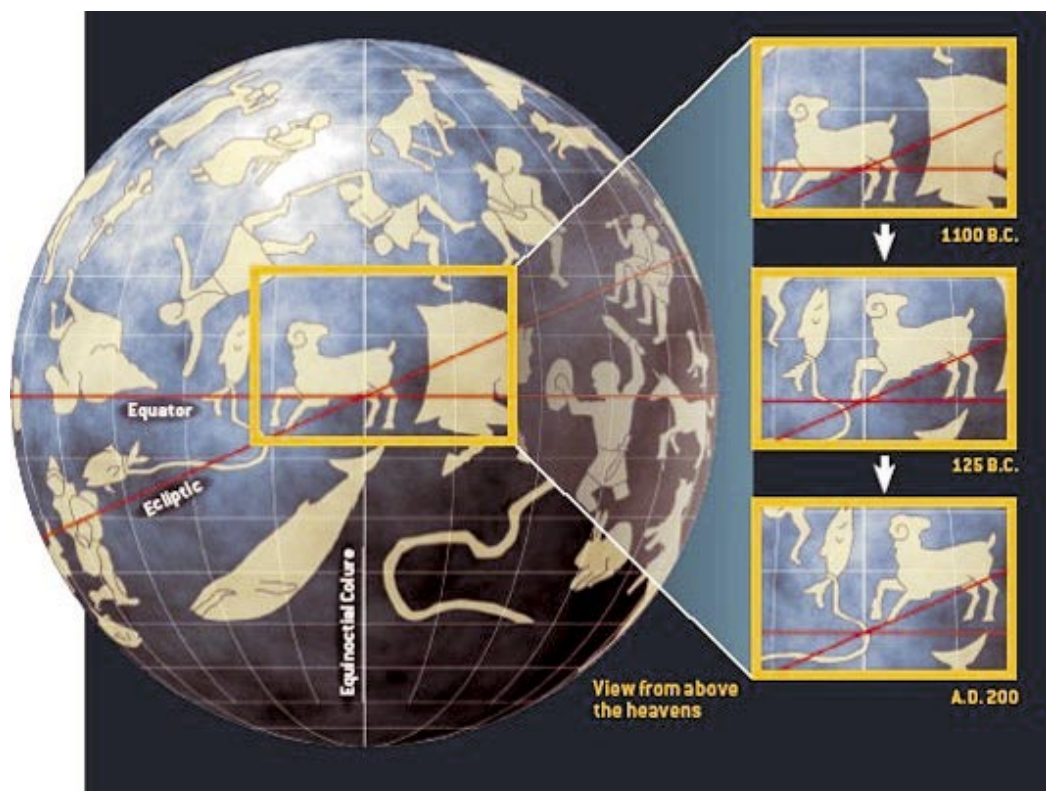
Vlastní nález strojku jeho nentgenový snímek.

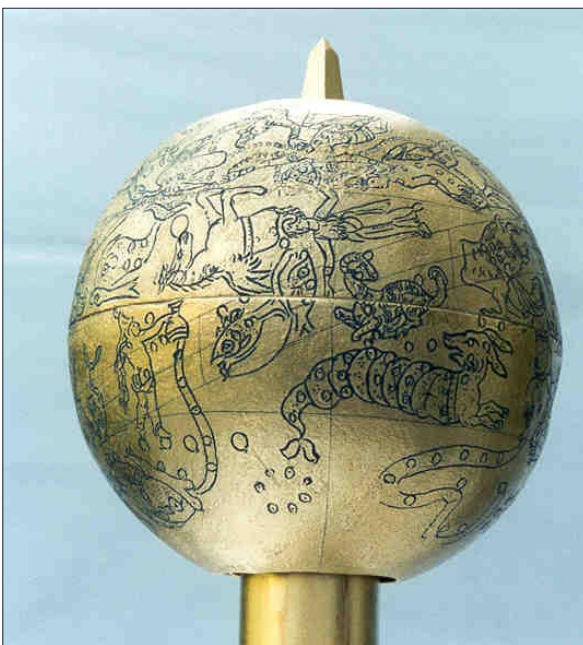
Tzv. Kugel globus. Drobná zlatnická práce z období cca 300-100 př. Kr. Pohledy z různých stran.

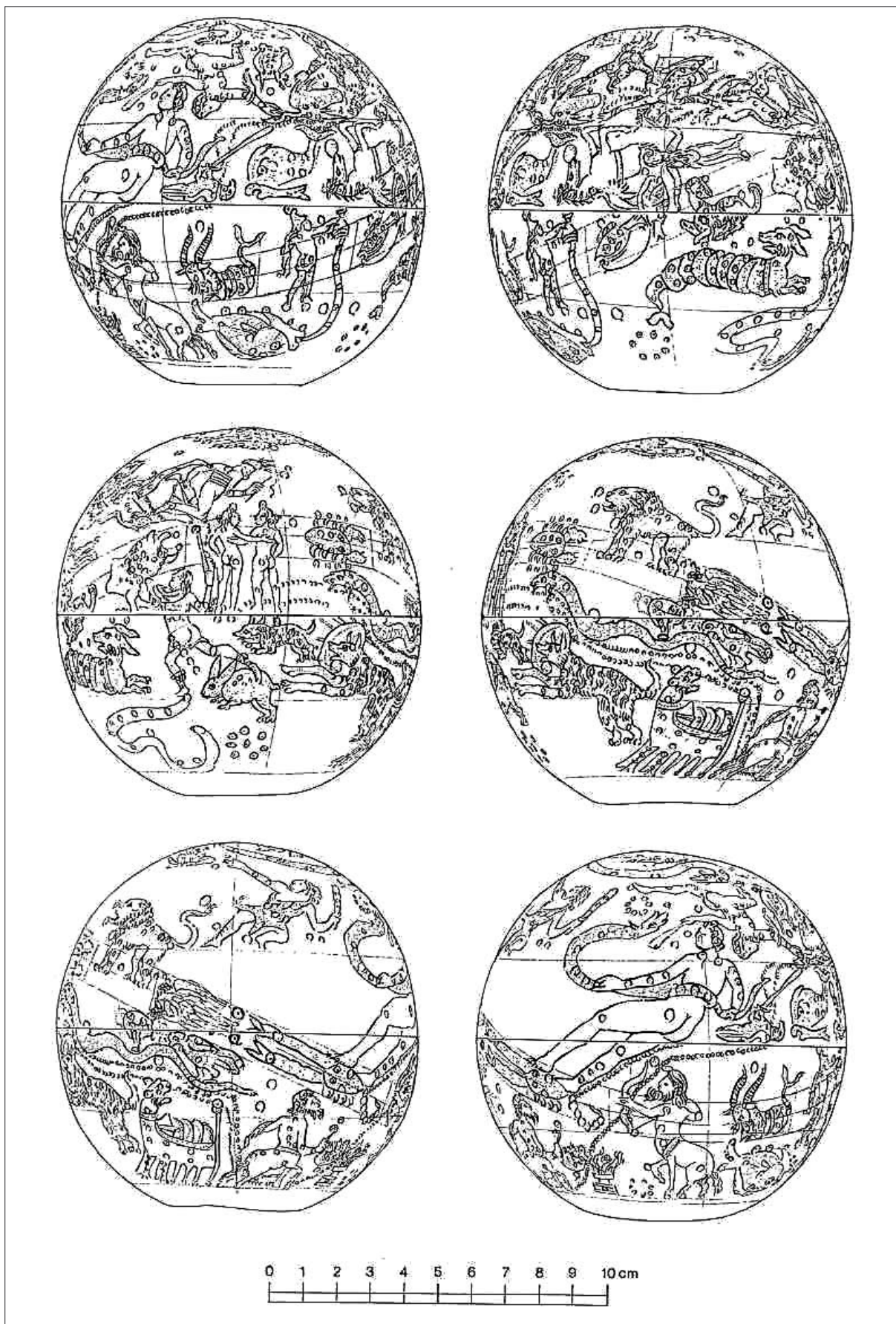
Rekonstrukce původní podoby globu, který tvoří součást Atlanta Farnese.

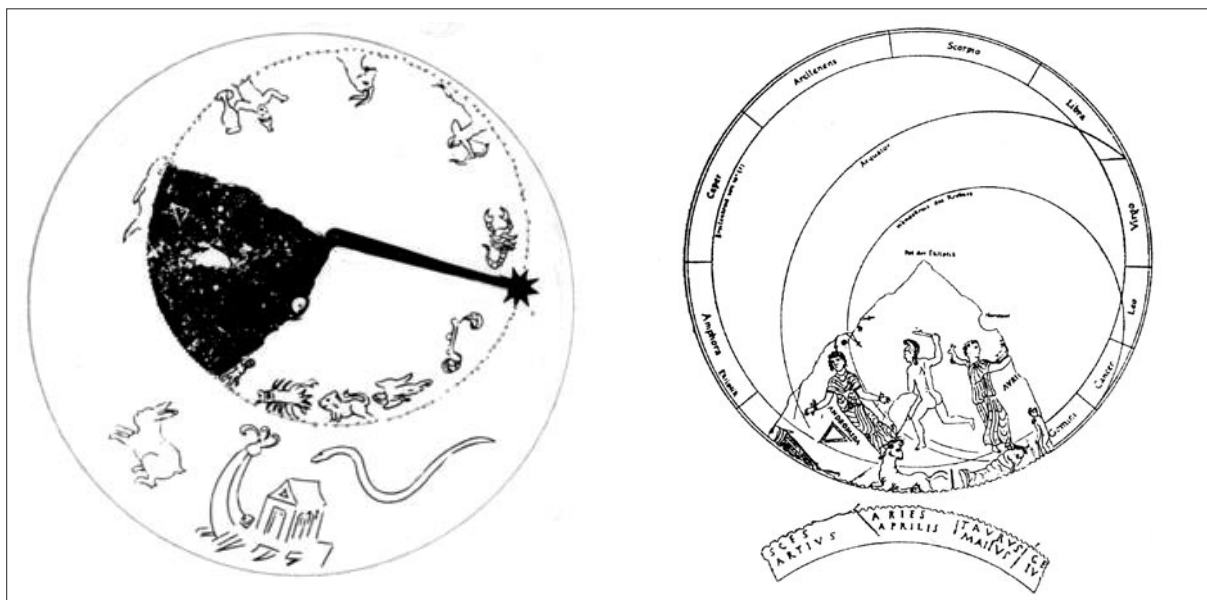
*Datování původu globu do období kolem roku 125 př. Kr. na základě analýzy polohy jarního bodu.
(Podle Schaefer 2005)*

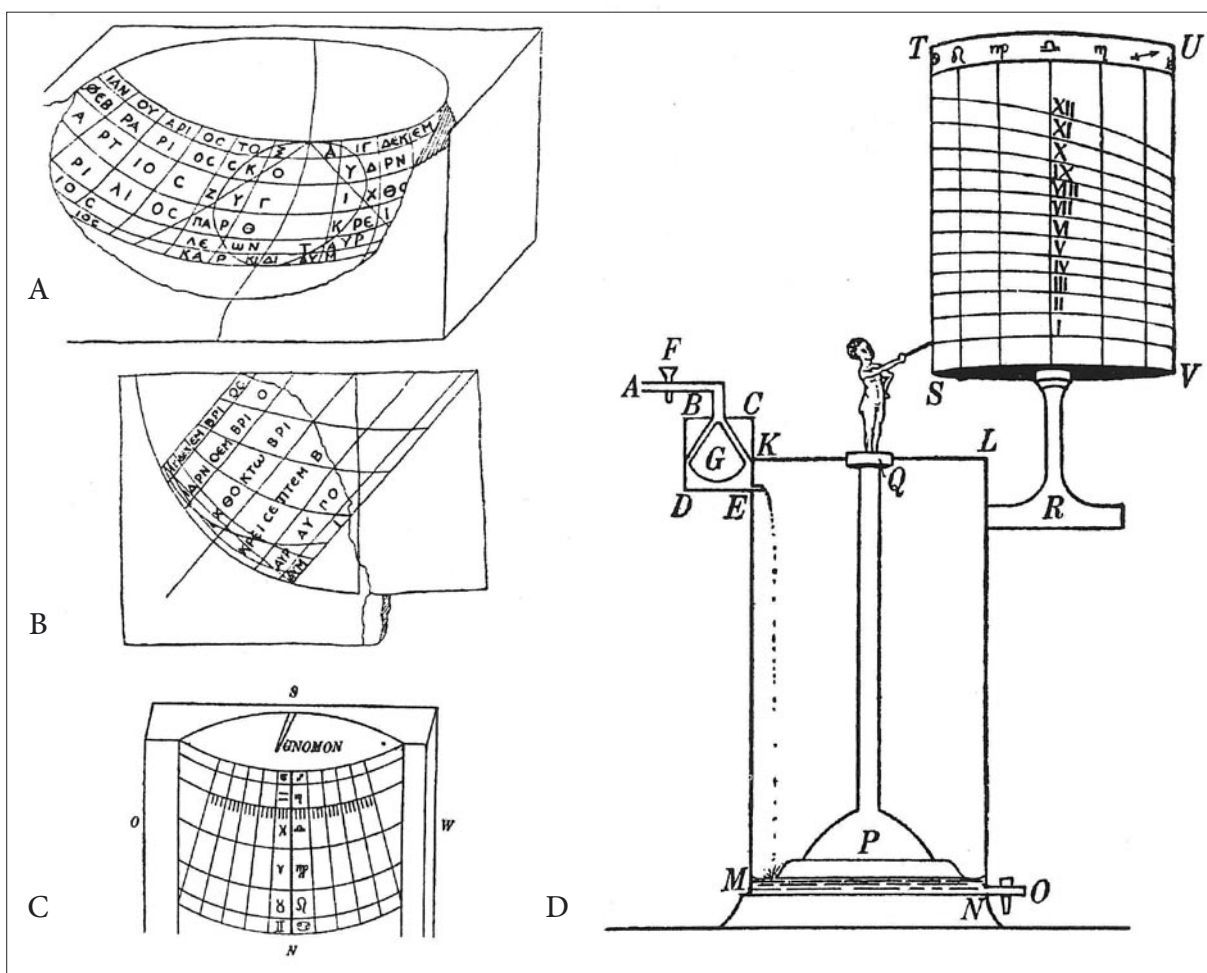
*Dekorativní hvězdný globus z Mohuče.
Pravděpodobná sopučást slunečních hodin
z přelomu 2. a 3. století.*

Vyobrazení antických souhvězdí na globu z Mohuče. Překresba. (Podle Künzl 1996).

Dva dochované fragmenty hvězdného ciferníku římských mechanických hodin z Grand a ze Salzburgu.

A, B - dva fragmenty slunečních hodin z Říma s vyznačením zodiakálních souhvězdí. C - rekonstrukce slunečních hodin z Alexandrie. D - Ktésibiovy vodní hodiny s figurálním ukazatelem. (Podle Gundel 1992).

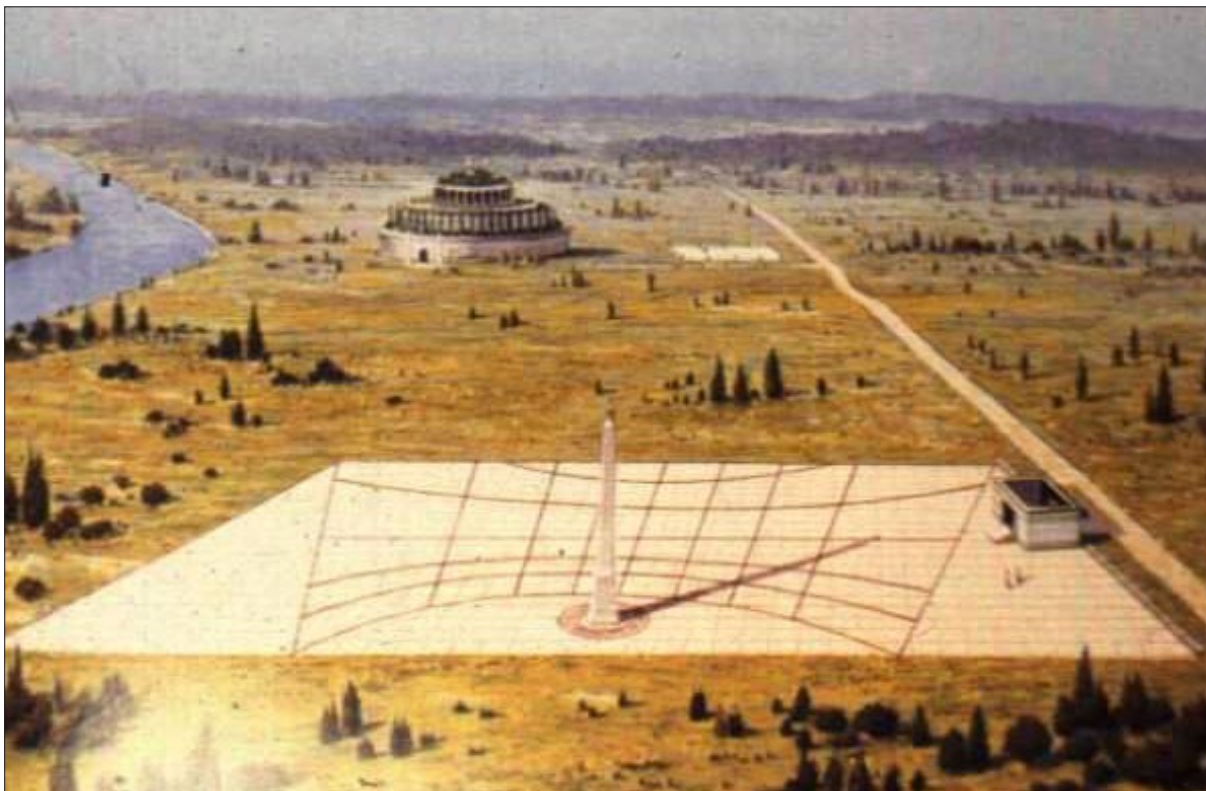
Rekonstrukce původní podoby vodních hodin s astronomickým ciferníkem, které zkonstruoval kolem roku 50 př. Kr. Andronikos z Kyrrhu v athénské Věži větrů. (podle National Geographic 1967).

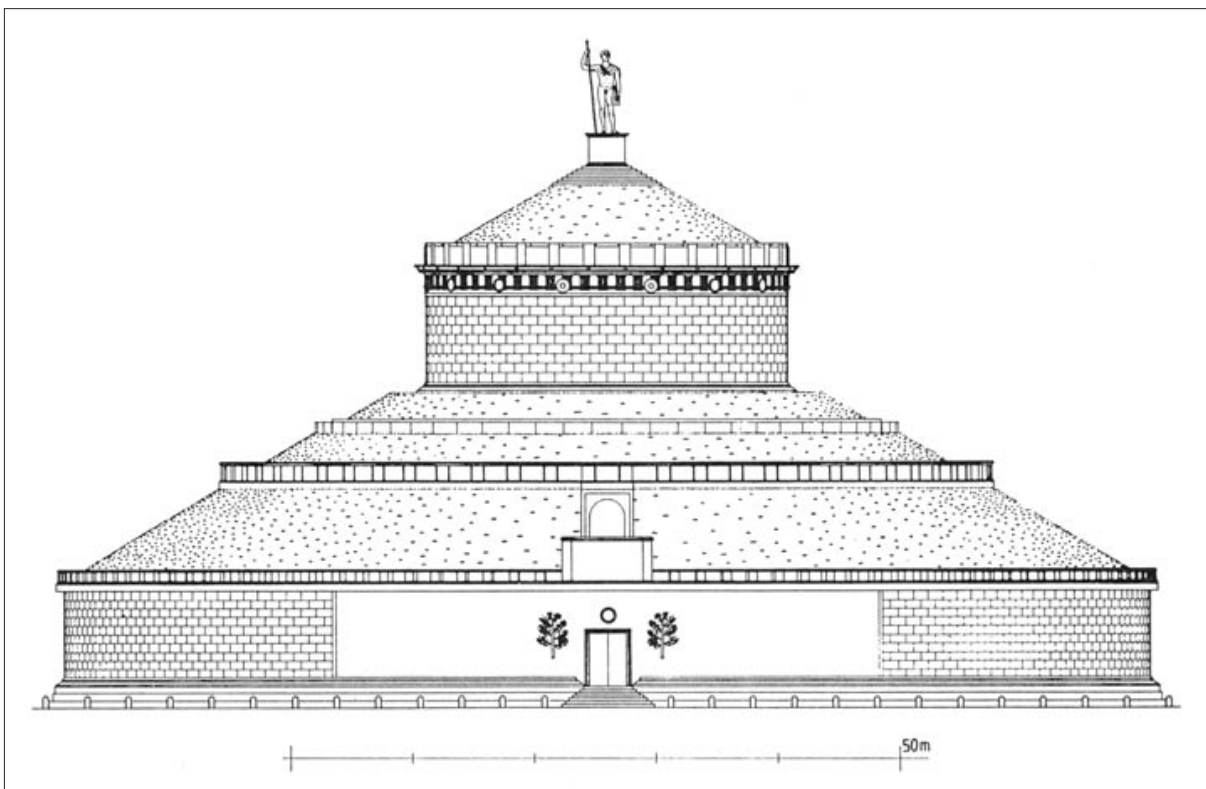
*Dva exempláře aureů císaře Augusta (s Kozorohem a Viktorií držícími nebeský globus).
Dole aureus císaře Vespasiána s Kozorohem a hvězdným globem.*

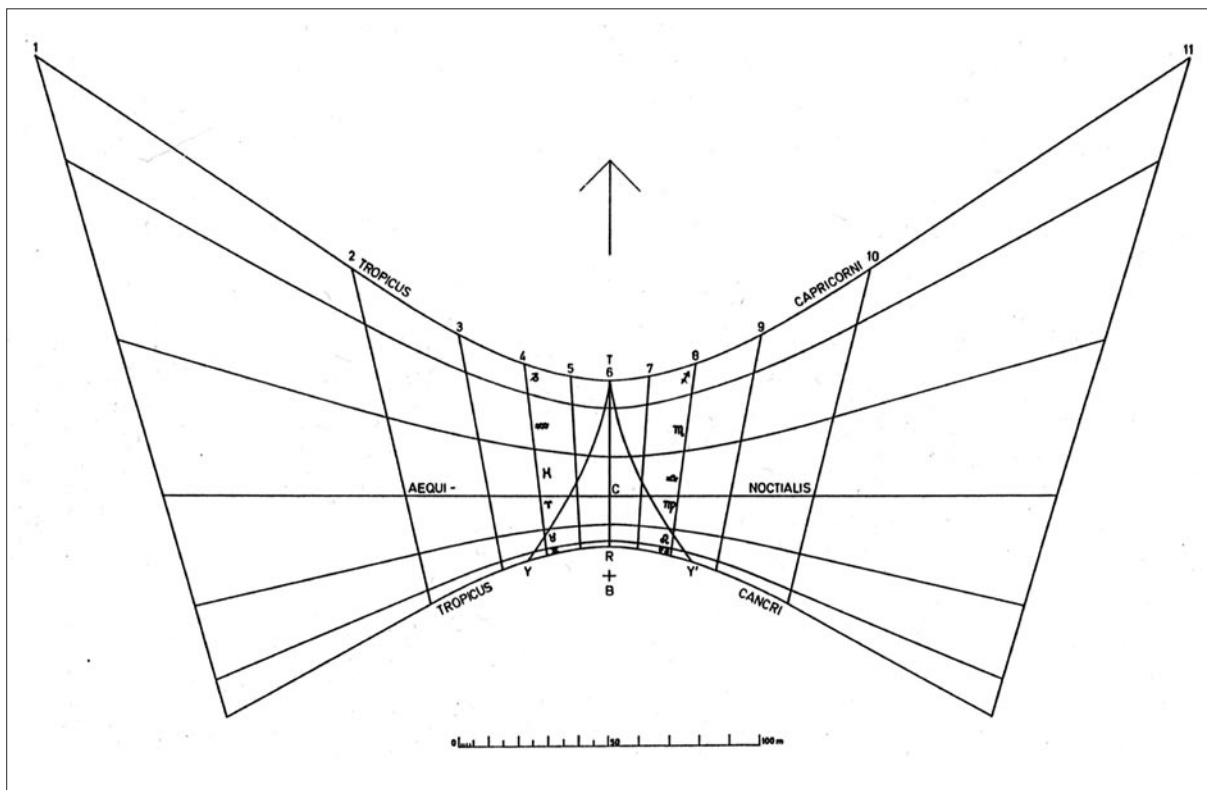
Gemma Augustea zachycující císaře jako vítězného vládce světového imperia. Postavy vlevo zobrazují dva jeho určené nástupce Tiberia (na voze) a Germanika. Ve výřezu vidíme zvládnuté Augustovo astrologické znamení - Kozoroha.

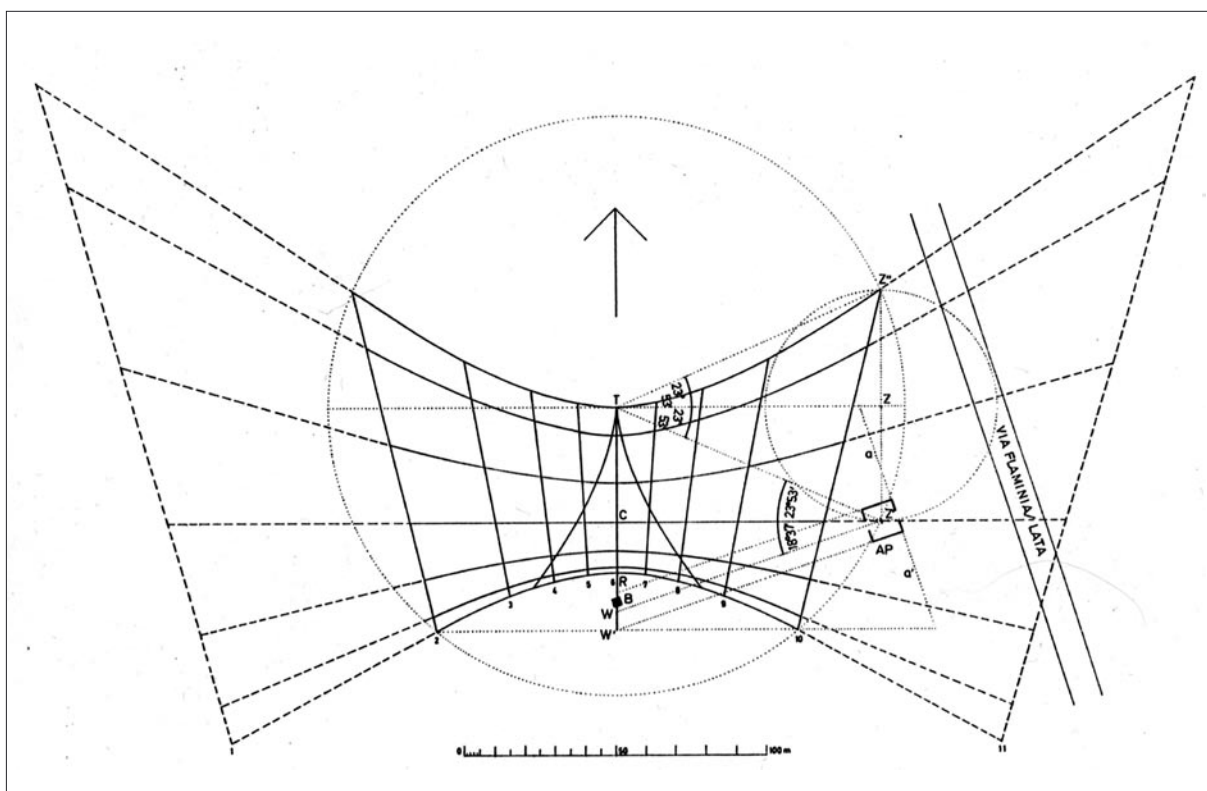
Rekonstrukce Augustovy velkolepé přestavby Martova pole. V popředí největší sluneční hodiny starověkého světa.

Jedna z možných rekonstrukčních variant Augustova mauzolea.

Hodinová a měsíční (zvířetníková) liniová síť Augustova horologia.

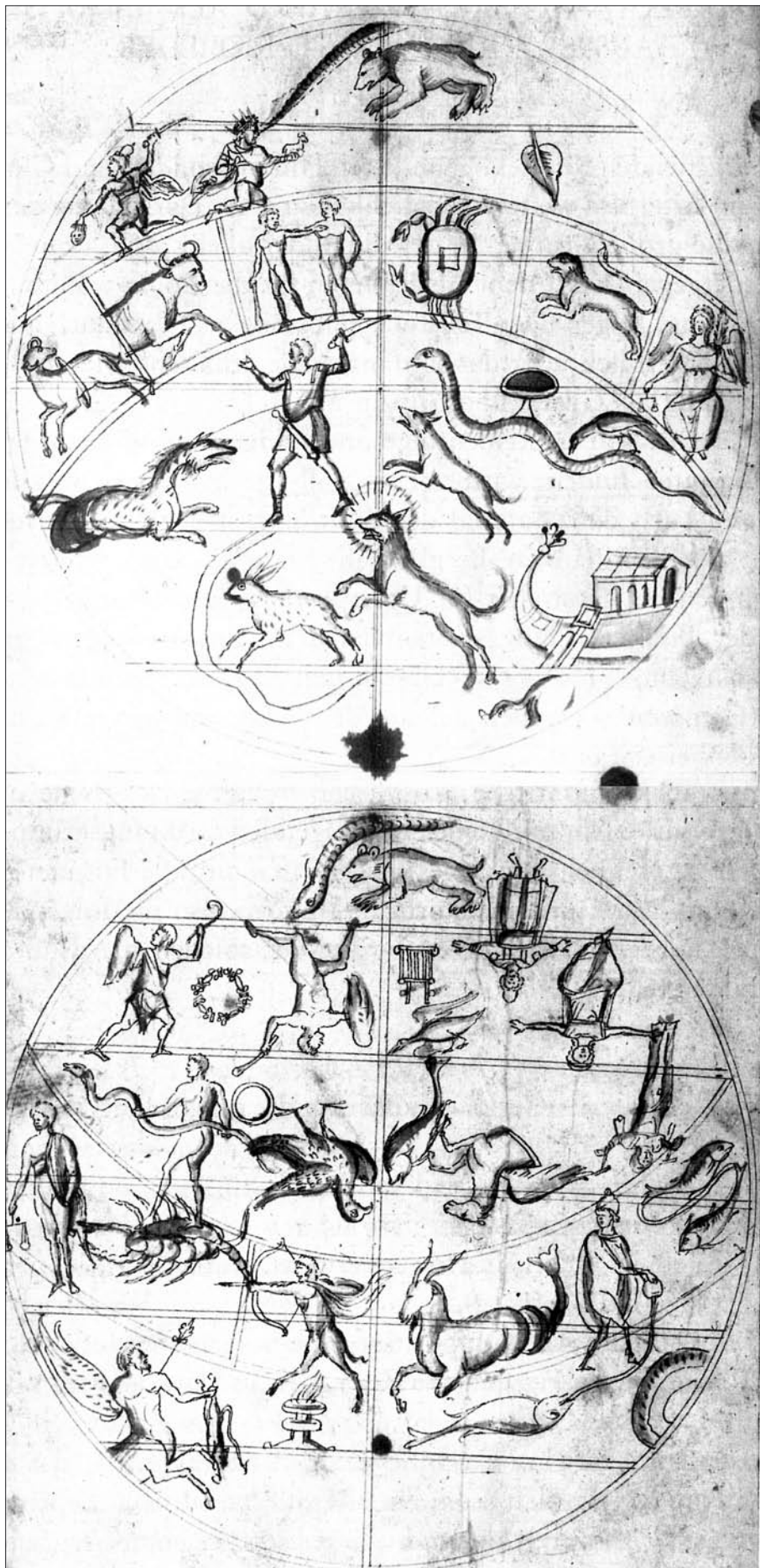
Vazby Augustova horologia na Ara Pacis a Via Flaminia.

Při apoteoze císaře Antonina Pia a Faustiny odnáší oba manžele z Martova pole okřídlený genius držící v ruce hvězdný globus.

Kresba uvedeného globu pocházející z 18. století a jeho současný stav. (podle Gundel 1992).

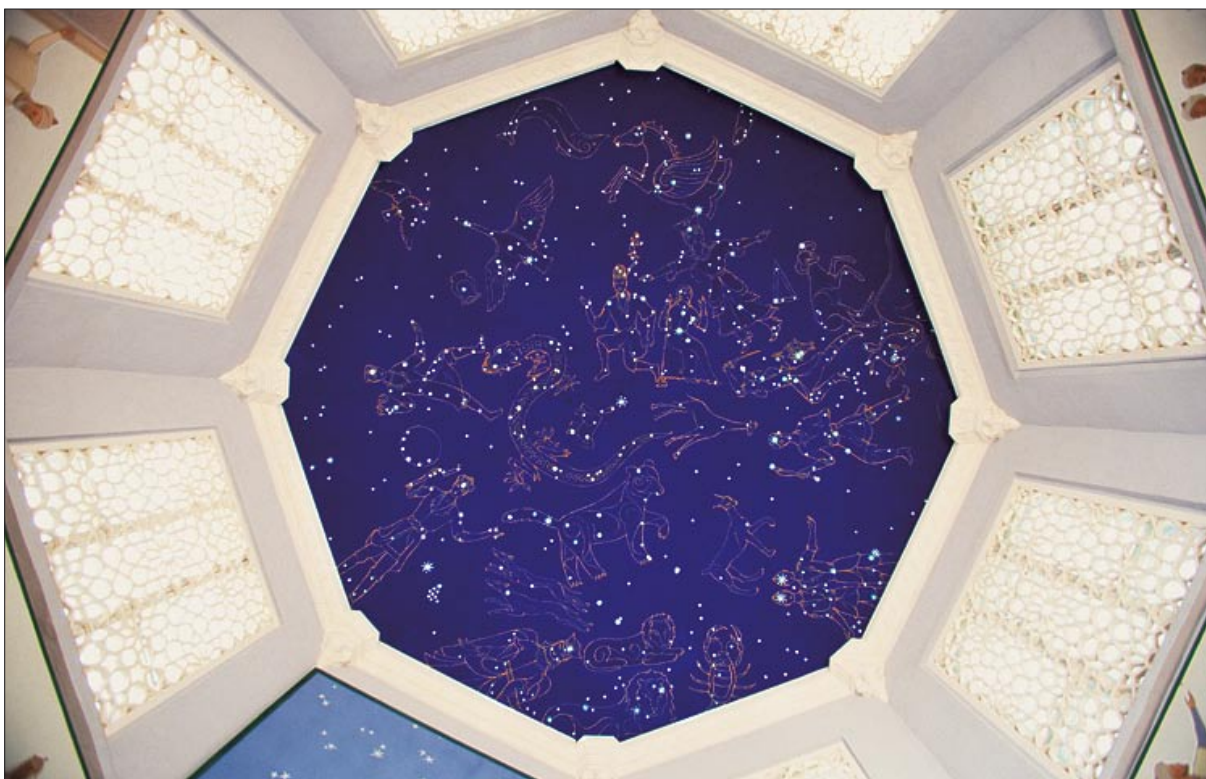
Středověké překresby dvou antických zobrazení jižní a severní hemisféry nebeské klenby. (podle Gundel 1992)

Neúspěšný pokus Jana z Gazy (6. století) o přetvoření antických souhvězdí v křesťanském duchu.
(podle Gundel 1992).

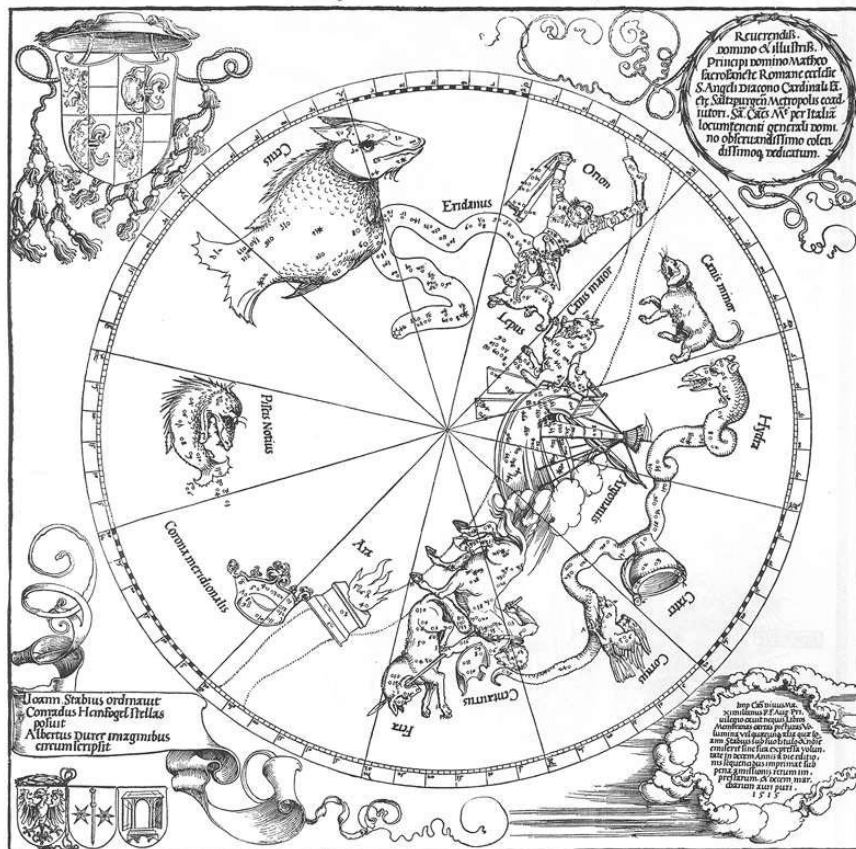
Jeden z islámských hvězdných globů z 8. století vytvořený v antické tradici.

Strop Ulug-Begova planetária v Samarkandu, 1. pol. 15. století.

Imagines coeli Meridionales.

Zobrazení souhvězdí severní a jižní oblohy v podání Albrechta Dürera z roku 1515.

Modern.	Ptolemy.	Ulugh Beg.	Tycho Brahe.	Meaning.
Ursa minor	'Αρκτου μικρῆς ἀστερισμὸς	Stellae	Ursa minor, Cynosura	Little Bear
Ursa major	'Αρκτου μεγάλης	"	Ursa major, Helice	Great Bear
Draco	Δράκοντος	"	Draco	Dragon
Cepheus	Κηφέως	"	Cepheus	Cepheus
Boötes	Βούτου	"	Boötes, Arctophylax	Ploughman
Corona borealis	Στεφάνου βορείου	"	Coronae or Phecca	Northern Crown
Hercules	Τοῦ ἐν γόνασι	"	Incumbentis genubus	Man kneeling
Lyra	Λύρας	"	Lyra, Vultur cadens	Lyre
Cygnus	'Ορνίθου	"	Olor, Cygnus	Bird, Swan
Cassiopeia	Κασσιόπειας	"	Cassiopeia	Cassiopeia
Perseus	Περσέως	"	Perseus	Perseus
Auriga	'Ημιόχου	"	Auriga, Heniochus, Erichthionius	Charioteer
Serpentarius	'Οφιούχου	"	Ophuchus, Serpentarius	Serpent-holder
Serpens	'Ορεως οφιούχου	"	Serpens ophiuchi	Serpent
Sagitta	'Οιστοῦ	"	Sagitta or Telum	Arrow
Aquila	'Αετοῦ	"	Aquila or Vultur volans	Eagle
Delphinus	Δελφίνου	"	Delphinus	Dolphin
Equuleus	'Ιππου προτομῆς	"	Equuleus, Equi sectio	Colt
Pegasus	'Ιππου	"	Pegasus, Equus alatus	Pegasus, Horse
Andromeda	'Ανδρομέδας	"	Andromeda	Andromeda
Triangulum	Τριγώνου	"	Triangulum, Deltoton	Triangle
Aries	Κριού	"	Aries	Ram
Taurus	Ταύρου	"	Taurus	Bull
Gemini	Δίδυμων	"	Gemellorum	Twins
Cancer	Καρκίνου	"	Cancri	Crab
Leo	Λέοντος	"	Leonis	Lion
Virgo	Παρθένου	"	Virginis, Sumbela	Virgin
Libra	Χηλῶν	"	Librae	Balance
Scorpio	Σκορπίου	"	Scorpionis	Scorpion
Sagittarius	Τοξότου	"	Sagittarii, Arcum	Archer
Capricornus	Αιγόκερωτος	"	Capricorni	Goat
Aquarius	'Υδροχόου	"	Effusoris aquae, Situla	Water-pourer
Pisces	'Ιχθύων	"	Piscis	Fishes
Cetus	Κήτους	"	Ceti	Sea-monster,
Orion	'Ορίωνος	"	Gigantis	Whale
Eridanus	Ποταμού	"	Fluminis	Orion
Lepus	Αγριοῦ	"	Leporis	River
Canis major	Κυνός	"	Canis majoris	Hare
Canis minor	Προκυῶντος	"	Canis minoris	Great Dog
Argo	'Αργεῶς	"	Navis	Little Dog
Hydra	'Υδροῦ	"	Hydri	Ship
Crater	Κράττηρος	"	Craterae	Sea-serpent
Corvus	Κόρακος	"	Corvi	Bowl
Centaurus	Κένταύρου	"	Centauri	Crow
Lupus	Θυμιατρίου	"	Ferae	Centaur
Ara	Στεφάνου νοτίου	"	Thuribuli	Wild beast
Corona australis	'Ιχθύος νοτίου	"	Coronae australis	Censer, Altar
Pisces australis	"	"	Piscis australis	Southern Crown

Northern constellations (21).

Zodiacal constellations (12).

Southern constellations (15).

Tabulka zachycující systém souhvězdí u jednotlivých autorů od starověku po časný novověk dokládá obdivuhodnou stabilitu tradičního starověkého popisu hvězdné oblohy.
(podle Encyklopedia Britannica.)

Podle vyobrazení na globu Atlanta Farnese vytvořil Vanosino monumentální fresku na stropě vily Farnese.

Vanosinova freska ve vile Farnese představuje jakousi symbolickou tečku za bezprostředně přejímanou antickou tradicí ztvárnění hvězdné oblohy. V následujícím století začali astronomové doplňovat na hvězdnou klenbu „moderní“ souhvězdí.